

Молода Україна

Журнал української демократичної молоді

РІК ВИДАННЯ 41

ВЕРЕСЕНЬ - 1991 - SEPTEMBER

Ч. 405

На Хрещатику.
Київ, Вересень 1991 р.
Фото Мирослави Олексюк-Бейкер.

ISSN 0026-9042

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

В Канаді:

B. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Ihor J. Lysyk,
885 Beaufort Ct.
Oshawa, Ont. L1G 7J7

T. Boyko,
2582 Cornwall Dr.
Penticton, B.C. Y2A 6X3

В США:

Головний представник

Iw. Ivahnenko,
72 Feather Bed In.
Hopewell, N.J. 08525

Pawlo Prokopenko,
75 Kennedy Cnrle
Rochester, N.Y. 14609

W. Ponomarenko,
5802 Vandalia Ave. S.W.
Cleveland, Ohio 44144

В Англії:

A. Bondarenko,
78 Kensington Park Rd.
London W. 11, - England

В Австралії:

T. Myronenko,
P.O. Box 302
Parramatta, N.S.W.
Australia 2150

МОЛОДА УКРАЇНА

MOLODA UKRAINA

Видає Центральний Комітет
Об'єднання Демократичної
Української Молоді

A Ukrainian Monthly Magazine
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Canadian Youth
Association - ODUM

Голова ЦК: **М. МОРОЗ**
Редагує Колегія:

Л. Ліщина - редактор,
Ю. Криволап, В. Родак,
А. Лисий, О. Пошиваник,
Л. Павлюк, О. Харченко,
В. Корець.

In USA - Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President: M. Moroz

Адміністратор Зіна Корець
Тел. (416) 763-3422

3253 Lakeshore Blvd. W.
Toronto, Ont. M8V 1M3

Це число редагував Л. Ліщина.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

У США, у Канаді і в Україні . . . . . 20.00 доларів

Ціна одного примірника: 2.00 дол.

В Австралії . . . . . 13.50 дол. (австрал.)

Ціна одного примірника: 1.60 дол.

В Англії і Німеччині . . . . . 14.50 дол. (америк.)

Ціна одного примірника: 1.65 дол.

В усіх інших країнах Європи . . . . . 13.50 дол. (америк.)

Ціна одного примірника: 1.35 дол.

В усіх країнах Південної Америки . . . . . 12.00 дол. (америк.)

Ціна одного примірника: 1.00 дол. (америк.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає останнє число журналу, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо прислати поштові значки або інтернаціональні купони (International coupon) на суму 65 канадських центів.

Редакція не приймає матеріялів без підпису автора і застерігає за собою право скорочувати статті і правити мову, рукописів не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди відповідають поглядам редакції.

За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати на адресу:

MOLODA UKRAINA

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: Поезії -- В. Косовський, І. Багрянний, В. Симоненко, С. Руданський. Проза: О.Х. -- Л.Кравчук відвідав Торонто; С. Кікта -- У Клівленді помер Ю. Лінчевський; Ол. Сергієнко -- Відбулася Зустріч ОДУМ-у; Ф. Габелко -- Успіхи В. Мішалова; Е. Кириленко -- ...І пісню принеси на крилах; Ф. Ревенко -- Про Данила Завертайла; Ол. Коновал -- У 85-річчя І. Багряного; Посвячення пам'ятника Г. Китастому; ОКО -- В Україні відзначають річницю Ів. Багряного; В. Соколовська -- 29-ий Виховно-Відпочинковий Табір ОДУМ-у. З одумівського життя і праці. Родинна хроніка. Листи до редакції.

АКТ

ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Виходячи із смертельної небезпеки, яка нависла була над Україною в зв'язку з державним переворотом в СРСР 19 серпня 1991 року,

- продовжуючи тисячолітню традицію державотворення в Україні,
- виходячи з права нації на самовизначення, передбаченого Статутом ООН та іншими міжнародно-правовими документами,
- здійснюючи Декларацію про державний суверенітет України, Верховна Рада урочисто

ПРОГОЛОШУЄ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ ТА СТВОРЕННЯ САМОСТІЙНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ -- УКРАЇНИ.

Територія України є неподільною і недоторканою.

Віднині на території України мають чинність виключно Конституція і закони України.

Цей Акт набирає чинності з моменту його схвалення.

24 серпня 1991 року

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ.

О.Х.

Л. КРАВЧУК ВІДВІДАВ ТОРОНТО

24 серпня в Торонті гостювала двадцяти-особова українська делегація, на чолі з Головою Верховної Ради України Леонідом Кравчуком. Членами делегації були: три міністри уряду України, депутати Верховної Ради -- академік Ігор Юхновський і поет Дмитро Павличко та інші особи.

О десятій тридцять ранку в Торонтському аеропорту гостей зустріли, згідно з протоколом -- представники канадського федерального й провінційного урядів, а також Члени Управи Торонтського Відділу Конгресу Українців Канади та з квітами українські діти, в національних строях.

В одинадцятій годині тридцять делегація прибула до міської ратуші в Торонті, де її зустрів мер Торонто Арт Егелтон і міська управа. Короткі привітальні промови, обмін подарунками і знову в дорогу, до готелю Роял Йорк, де відбулися головні функції візиту української делегації в Торонто.

Два канадські престижіві клуби: Імперський і Канадський влаштували спільний обід-зустріч, з участю яких тисячу двісті осіб, людей різного профілю, в основному ділових кіл та представників української громади.

Промовляючи до присутніх, Леонід Кравчук закликав їх їхати в Україну і творити спільні підприємства. Леонід Кравчук сказав:

"На Україні створюється міцна нормативна база. Серед найважливіших документів вже прийнятих Парламентом з цією метою це: закон про економічну самостійність України; концепція переходу до ринкової економіки; закон про ціни -- цінеутворення; про бюджетну

систему; підприємництво; земельний кодекс і цілий ряд інших законів. Саме ці регулятори вже почали діяти, направляючи народне господарство Республіки до ринкової економіки і міжнародного розподілу праці".

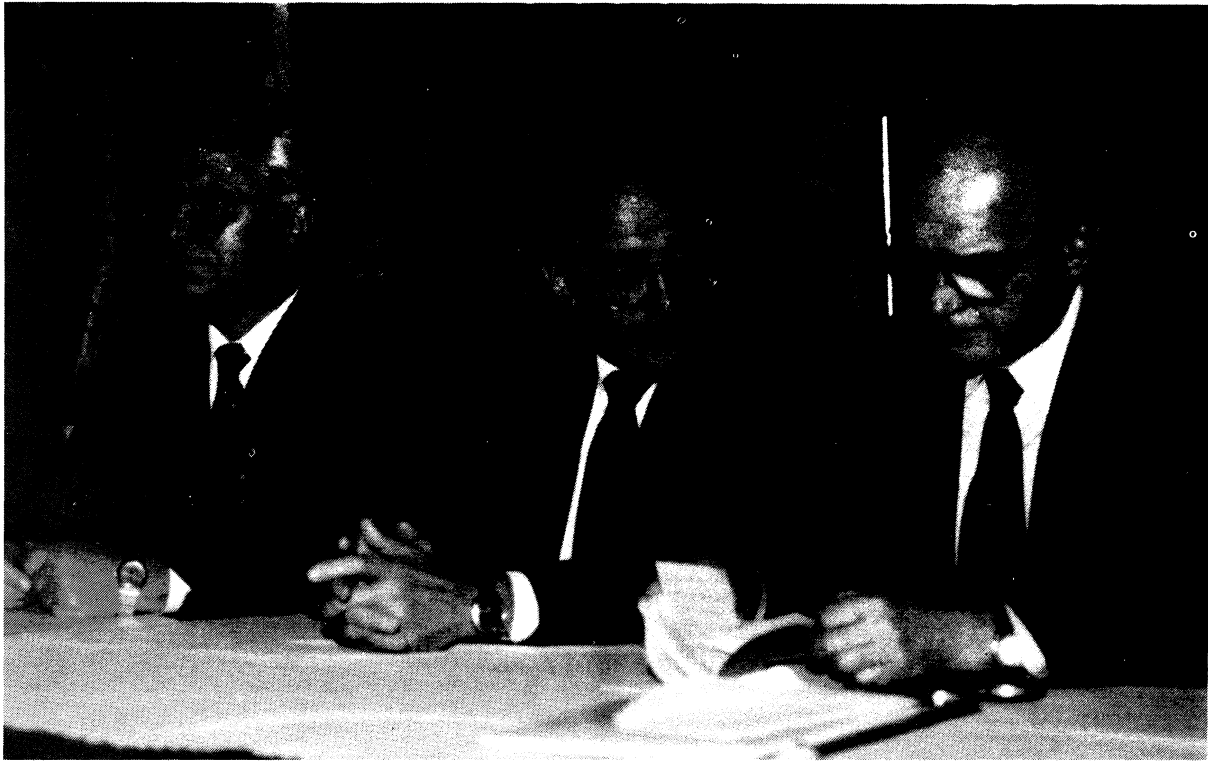
"...затвердили закон про захист іноземних інвестицій і прийняли рішення про власну валюту. Ми утворили національний банк і передали всю власність, в тому числі союзну, до Республіки. Таким чином всі господарські суб'єкти і наші закордонні, зараз на Україні будуть мати гарантії і всі необхідні умови для бізнесу.

Ми кажемо вам щиро, приїздіть на Україну і ми вам створимо умови кращі ніж в інших регіонах, навіть кращі ніж в Канаді".

В готелі Роял Йорк відбулася також зустріч між лідерами канадського бізнесу та українською делегацією, при закритих для публіки дверях. По обіді Леонід Кравчук і його антураж запросив на зустріч із міністрами онтарійського уряду, у будинку Онтарійської Легіслатури Квінс Парку, Прем'єр провінції Отаріо Боб Рей. Потім українська делегація відвідала Інститут імені св. Володимира, де Леонід Кравчук поклав вінок біля пам'ятника святому Володимирові і довго не затримуючись, делегація знову повернулася до готелю Роял Йорк, де відбулася суто українська зустріч, а в тому і прес-конференція. Програмою керував Голова Торонтського Відділу Конгресу Українців Канади інженер Ярослав Соколик.

Голова Верховної Ради України перед тим, як перейти до питань розповів про сучасний стан в Україні:

"Нам надзвичайно приємно сказати, що саме тим

Під час зустрічі Леоніда Кравчука з українським громадянством. Зліва: Голова Верховної Ради України Леонід Кравчук, Голова Провінційної Управи КУК Богдан Якимець і Депутат Верховної Ради України академік Ігор Юхновський. Торонто, 24 вересня 1991 р. Фото: Іван Корець.

шляхом іде Україна, бо вона єдина з народами, що прагнуть до миру, справедливості і свободи. Перебудовні процеси в Республіці, їх політична спрямованість у майбутнє, утверджені в Деклярації про Державний Суверенітет України, яка була прийнята нашим Парламентом влітку дев'яностого року, а також в Акті проголошення Незалежності України від 24 серпня цього року.

Нашим найвищим девізом сьогодні є державність України яку ми розбудовуємо, достаток для людей України, висока духовність, демократія через правову державу і довір'я народу до нових державних структур.

Ці доленосні документи, і наші високі цілі, які проголосили створення демократичної, незалежної держави України, верховенство, самостійність, повнота і неподільність влади республіки в межах її території закріпили виключно право народу України на її національні багатства. По Україні діє Конституція України і закон України".

Інженер Ярослав Соколик попросив до слова Академіка і Депутата Верховної Ради України Ігоря Юхновського, з уваги на те, що академік Юхновський висунув свою кандидатуру на президентських виборах.

У вечірніх годинах в готелі Інтер-Континентал відбулася гостина, що її влаштувала Поліне Браус -- федеральний міністер охорони довколишнього середовища -- на честь української делегації і Голови Верховної Ради України.

І так протягом свого восьми-годинного перебування в Торонті українська делегація, відбуваючи різні зустрічі і функції, привабила багатьох журналістів, і радіо й телекоментаторів, так що канадські засоби масової інформації широко повідомляли про цю подію. 24 серпня

о дев'ятій годині вечора гості полетіли у Вашингтон, де зустрінуться з американським президентом Джорджем Бушем, а потім прибудуть у Нью Йорк, де тридцятого вересня на Генеральній Асамблеї ООН виступить з промовою Голова Верховної Ради України Леонід Кравчук.

PROLOG VIDEO

is proud to announce the release of three new video films

SHADOWS OF FORGOTTEN ANCESTORS
The full, uncut version of the award winning classic film by Serhiy Paradzhanov.
Now available for \$ 35.00

KOZAK CARTOONS
A half hour color video of how Kozaks rescued their fiancées from the Pirates and how they went shopping for salt. A perfect gift for any child. Only \$ 12.95

ZAPORIZH'KA SICH
A documentary of the festivities in Zaporizya in August 1990 commemorating the 500th anniversary of the founding of the Kozak Sich.
60 minutes, \$ 20.00

Order these tapes from Prolog Video, as well as our new catalog by calling Toll-Free 1-800-458-0288

Володимир КОСОВСЬКИЙ

ОСІНЬ

Ой упало жито
на крицеве лезо,
Десь помчало літо
в далину полів,
Золотяться коси
білої берези,
Потягнулись шнуром
в небі журавлі.

Холодіють сонця
струни променисті,
Потемніли води
в сірих лозняках.
А калина пишна
в чарівнім намисті
Задивилась гордо в дзеркало ставка.

Всипані рубіном
глід і горобина,
Посивіли трави,
старіють дуби.
Скільки в тобі зваби,
осінь України,
Ніжної печалі,
світлої журби!

Стелеться по полю
покривало мідне,
Мов човни на веслах
плинуть хмари в даль.
Ой яка ж ти мила
І яка ти рідна,
Осені моєї радість
і печаль.

ЗОРЯНА КАЛИНА

Говорила мати:
-- не забудь же, сину,
Як збудуєш хату,
посади калину.

Білий цвіт калини --
радість України.
А вогнисті грона --
наша кров червона.

Зоряний пучечок
предковичні люди
Клали козакові
мертвому на груди.

В снігові метілі
кров'ю червоніє,
Оживе весною --
цвітом зарясніє.

Прикраша садиби
І лугі веселі,
Іменем цим славним
називали села.

Щоб байдужі руки
віти не ламали,

Дівчина в легенді
калиною стала.

Зоряна калина --
І краса, і врода,
Символ і безсмертя
нашого народу.

Пам'ятайте ж, діти,
що сказала мати:
Посадіть калину
в себе біля хати.

СПАДЩИНА

Отримали ми в спадок
Одну з страшних хвороб:
Хохляцьке самоїдство --
Жорстокий наш мікроб.

Попихач і лакуза
Частять у нас в крові,
Брудні думки і зависть
Гніздяться в голові.

Нещире хитре слово
Ховається в устах.
Нащадкам через гени
Передається страх.

А самолюбство тягне
Із ближнім у війну.
Ми власними руками
Кладемо себе в труну.

Великий правий Боже,
Скріпи наші серця!
Згуби мікроб ворожий,
Не бий нас до кінця.

РІДНЕ СЛОВО

Між чужими попадаєш у біду.
Рідне слово десь почулось на ходу --
Ти натрапив в чужині на земляка --
Допоможе у біді його рука.

Розгулявся у гнізді веселий крук.
І дитина раптом вилітає з рук.
Щоб не каркала, загинула б вночі,
Не спасли б її ні сови, ні сичі.

Хижака позаду чується хода:
Квочка знає -- наближається біда,
Страх у квочки появилася очох:
К-р-р-р -- розбіглися курчата по кущах.

В лісі сови не розгублять совенят,
Білка миттю поскликає білченят.
Рідне слово всім потрібне, як броня:
Кличе і едає, і обороня.

Кожне тіло має теплу кров.
Скільки є народів -- стільки й мов.
Сонце б без проміння сонцем не було.
Кожен його промінь -- світло і тепло.

ВОНА МОВ КРИНИЦЯ ГЛИБОКА

З гнота загорається свічка.
Межа розділяє город.
З струмка починається річка,
Із мови почався народ.

Не сіємо жито в пшениці,
Із льоном не змішуєм мак,
Не солимо воду в криниці,
А солимо їжу на смак.

Не гоже плювати у воду,
З добром не вживається зло.
Не суржик, а мова народу --
Цілюще душі джерело!

Вона мов криниця глибока:
Безмежні її відкриття.
Чужу мову вчать кілька років,
А рідну -- вчимо все життя!

ЧОМУ?...

Скажіть мені, кохані діти,
Чому нема землі на світі
Де б українця не було?
Чому нас вихром рознесло:

В Сибір, Австралію, Канаду?...
Чи це від розкоші? Чи зради?
Чи бачили ви, юні друзі,
Японців в нас або французів?

Чому це, любі, крім Богдана,
Усі гетьмани в нас "погані"?
Історія облита брудом.
Чому дволикі стали люди?

Чому, чому, чому, чому?...
Татар нестало у Криму?
Чому ми вічно биті й гнані?
Чому нема могил гетьманів?

Чому ми з голоду вмирали?
Чому церкви поруйнували?
Чому, чому, чому, чому?
Гонили правду у тюрму?

Чому так знищили багато?
Чому не судять винуватих?
Коли це ще таке було,
Щоб пісня кинула село?

Чому ми боремося знову,
Щоб воскресити рідну мову?
Чому?

НАШ ПРАДІД

Був наш прадід веселий козак,
Мав він кілька незмінних ознак:
Перуна і Даждьбога -- онук,
Від них плуга й меча взяв до рук.

Предковічний свободи носій.
Спадкоємець святої Русі.
Він -- не цар, не король, не султан,
Не броню одягав, а жупан.

Груди вільні і меч у руках,
Таким знають його у віках.
Не садив ззаду в спину ножа,
Воля рівна -- своя і чужа.

Аркана на сусіда не плів,
Не присвоїв чужої землі.
Лише вільною працею жив,
Щирим другом над все дорожив.

Нераз падав в нерівнім бою
За Вітчизну -- за матір свою.
В злих сусідів в темницях конав,
Тіло вмерло, а дух не вмирав.

Був він духом твердий, як граніт,
Буде жить поки житиме світ!

СЛАВА УКРАЇНІ

Слава Україні!
І героям слава!
Хай живе українська
Вільная держава!

Воля в нас від Бога,
Воля від природи.
Хай живуть сусіди --
Вільнії народи.

В нас нема хороших
І нема поганих.
Всі, хто в спільній хаті,
Вільні громадяни.

Нам брехні не треба
І не треба крові.
Подать руку правді
Ми завжди готові.

Об'єднавшись дружно:
Станем непохитно
З золотим тризубом
Під щитом блакитним.

Слава Україні!
І героям слава!
Хай живе українська
Вільная держава!

Автобіографічні дані:

Народився в селі Веприку, Фастівського району на Київщині, 28 липня 1923 року, в родині службовця. По закінченні семи класів поступив у Київський Залізничний Технікум. В 1938 році безпричинно заарештували батька. В той час він працював головою колгоспу в селі Ротв'янка на Житомирщині. Батько додому не повернувся. Я писав скарги на ім'я Сталіна, Калініна... Відповіді не отримав.

Під час німецької окупації боровся з фашизмом в рядах ОУН. В 1943 році був засуджений військовим трибуналом на 20 років каторжних робіт і п'ять років поразки в правах. Після смерті "батька народів" повернувся додому. Відсидів 12 років у Воркуті. Після повернення закінчив медтехнікум. Працював аж до пенсії в своєму селі Веприку завідувачем медпунктом. Створив музей К.Г. Стеценка у селі Веприку на громадських засадах. Тепер працюю старшим науковим співпрацівником музею.

Володимир Косовський

Степан КІКТА

У КЛІВЛЕНДІ ПОМЕР ПРОФ. Ю. ЛІНЧЕВСЬКИЙ

У понеділок, 5-го серпня, клівлендська громада відпровадила на вічний спочинок проф. Юрія Лінчевського, одного з видатних інтелектуалів-україністів в історії цього поселення. Народився він 25-го січня 1911 року у київській родині науковців, і там закінчив університетські студії як учень проф. Миколи Зорова із спеціальністю літературознавця. Знання предмету повело його на становище керівника катедри літератури університету св. Володимира в Києві. Крім своєї головної ділянки, проф. Ю. Лінчевський був також знавцем історії України і світової музики.

Як щирий патріот, під час німецької окупації проф. Лінчевський був пов'язаний з націоналістичною організацією у столиці, і тому подався в 1943 р., разом з мамою, на еміграцію. Після війни прожив у таборі в Пиртен, у східній Баварії, і довше у Мюнхені (в якому померла його мама), а від початку 1956 р. у Клівленді. Був неодружений і жив самотньо, надто скромно, не дбаючи про вигоди, якими користувалися співмешканці. Його всецілим бугтям було читання, перебування з молоддю і в бібліотеках та писання. Проф. Лінчевський постійно писав, головню про українську літературу і статті для сумівської молоді, друкував їх у тижневику "Український Самостійник" (під час перебування в Німеччині), а потім у "Визвольному Шляху" в Англії, "Гомоні України" в Торонто, у журналі молоді "Крилаті", в "Національній Трибуні", "Шляху Перемоги", в "Українському Народному Слові" в Пітсбурзі, який редагував декілька років, та постійно в двомісячнику "Наш Світ". Відносно часто, ще від 1946 р., виступав з доповідями для молоді в Осередках СУМ і на їхніх таборах. Тематами доповідей часто були улюблені ним письменники: Шевченко, Леся Українка і Франко.

Через страх за долю сестри в Києві, Ю. Лінчевський ніколи не вживав цього прізвища, а статті підписував "проф. Іван Левадний", менші праці "Юрій Григорієв", а місцеві дописи різними ініціалами.

Найбільшим літературним спадком проф. Лінчевського є його есей "Українська література в боротьбі й жертви цієї боротьби", надрукований у книзі "Російщення України" (Нью Йорк, 1984, стор. 257-400). Значною також є його монографія "Леонід Полтава -- майстер різноманітних жанрів" (1982). На початку 1980-их рр. переклав віршем з англійської мови лібретто до опери "Тріумф хреста", написане на Тисячоліття Християнства композитором музики до неї, студентом медицини Ріхардом Мейсоном з Гінклі, Огайо (майже 100 стор.). Останні роки проф. Лінчевський працював над великою історією міста Києва, яку мала видати Українська Народна Поміч у Чикаго.

Проф. Ю. Лінчевський був активним членом Асоціації Діячів Української Культури. За авторську продуктивність і працю серед молоді Фондація ім. Лариси й Уляни Целевич-Стецюк у Чикаго визнала проф. Ю. Лін-

чевського в 1989 році своїм першим лавреатом. На жаль його скромність, притаманний осамітнений спосіб життя і залюбленість лише у книги і науку, не дали можливості набуття слави і пошани, якої він був достойний. Не міг знайти на чужині належного йому місця, а свої земляки не спромоглися "знайти" його і використати його знання. Знайомі називали його "ходячою енциклопедією". Цей визначний українець Клівленду помер несподівано у своєму покоїку в колишній українській дільниці біля матірної церкви св. Петра і Павла, і лише 25-го липня поліція увійшла у мешкання і знайшла його мертвим уже від кількох днів. Через брак родини суд видав тіло для похоронення щойно 2-го серпня. В неділю, 4-го серпня, о. Юрій Сівко, парох церкви Пресвятої Трійці в Норт Роялтоні, до якої належав покійний, відправив у закладі Лазути в Пармі Панахиду та наступного дня там же і в церкві похоронні моління, після яких відвезено домовину на парафіяльний цвинтар, що є частиною Сансет Меморіал Парк у Норт Олмстеді. Співав церковний хор під дир. Віктора Богуславського.

В часі відправ і на поминках покійного професора прощали від установ або від себе Олександр Блашків, Семен Кріслатий, парох о. Ю. Сівко, Лідія Палащенко і Мирослав Гейниш. Вони згадали злигодні покійного і оцінили його життя, який не міг знайти на чужині "грунту" для себе і властивого становища. Як інтелектуал, проф. Юрій Лінчевський-Левадний-Григорієв придбав собі тривале місце в історії клівлендського поселення.

Свобода

***

Покійний проф. Лінчевський, під псевдом Сергій Голубенко, був теж довголітнім членом редколегії журналу "Молода Україна" і кілька місяців був його мовним редактором. В цьому журналі появилось багато його статей про українських і чужоземних письменників, поетів, композиторів і інших визначних осіб.

Хай американська земля буде покійному легкою, а пам'ять про нього хай буде завжди з нами.

Редакція і адміністрація
"Молодої України".

*"Суспільність, що має віру в себе,
мусить мати і відвагу глянути
на неприкрашену правду свого минулого,
щоб черпнути в ній не зневіру, а силу."*

Михайло Грушевський

ЛИСТ ВІД ІВАНА ДЕМ'ЯНЮКА

ЗАКЛИК

Ізраїль, 25 вересня 1991 р.

Слава вівічно Богу! Слава Україні!

В. Шановна і дорога пані!

Як бачите ще приходиться мені вітати Вас із далекої і ніколи незаслуженої неволі. Вітаю і бажаю Вам багато щастя, доброго здоров'я і добра. Повідомляю, що Вашого листа із 11-го серпня, журнал "Молода Україна" і 5 доларів я отримав уже давненько, ще 23-го серпня. Щиросердечно Вам дякую.

Дякую Вам також за розклад радіопередач. Я слухаю Москву від одинадцятої години ночі, а Київ від 12-ої години ночі. Дуже добре чути. Слухаю також Ватикан, Прагу, Берлін і багато других країн. Слухаю тутешню радіопередачу на російській мові для репатріантів з Росії, що передається від 7-ої рано до 7-ої вечора.

Думаю, що Вам уже відомо, що 14-го серпня мою справу знову (на прохання прокурора відложили на чотири місяці). Документи прийшли з Москви і прокуратура довго не хотіла їх давати, бо вони є добрі для нас. Адвокат мій сказав, щоб я ішов на голодівку. Як це дійшло до прокуратури вони тоді документи віддали. Мій адвокат поїхав і забрав їх. Я думаю Ви вже чули, що там чорне по білому написано, що те все, що мені приписали і за що засудили виконував якийсь Іван Марченко. Є також з нього фотографія та описи як він виглядав і що робив.

Мій адвокат настоював, щоб мене зразу звільнили. Але як судді мали нараду то сказали, що вони відкладають справу ще на чотири місяці. Себто задовольнили прокурора. Бо той сказав, що як він був у Москві бачив ще 15,000 листків паперу за Треблінку і Собібор і він хоче їх перевірити. Але він уже був там цілий місяць і уже все перевірів. І за мене нічого не знайшов.

Мені мій адвокат сказав, що вони відкладають, бо знають, що це для нас, себто для моєї родини, дуже коштовне яка і так знаходиться у великих боргах. А друге я вже маю 71 рік. Може якось так станеться, що я помру. Тоді справа скінчена і вирок остається попередній добрим.

Але я духом не падаю. З кухні більше не їм, готую собі сам. Харчі приносять мені 2 рази на тиждень, а хліба буханку кожного дня. І то має принести тільки дижурний офіцер. Здоров'ям я почуваюся добре. Прикро тільки, що сиджу невинний. Та ще й так гаряче. Ще раз дякую вам дорогенька пані за вашу теплоту, доброту та поміч на моє листування.

Ваш брат по крові і Христу Ісусу! Пишіть.

Іван Дем'янюк

***

Охочі можуть висилати листи чи картки до І. Дем'янюка (почтовий значок з Канади 80 центів) на адресу:

John Demjanjuk
Ayalon Prison
RAMLA, ISRAEL

ОДУМІВЦІ!

ТОПІВЦІ!

В ці найбільш тривожні часи сьогодення рішенням доля України. На хвилях великих історичних змін зроблено великий крок вперед до досягнення волі українського народу бути господарем на своїй власній землі та до будування незалежної Української Держави.

Зрозвалом комуністичної тюрми народів під назвою Советський Союз повів новий подих свободи для нашого століттями змученого і знеможеного народу.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ ДНЯ 24 СЕРПНЯ 1991 РОКУ ПРОГОЛОСИЛА ДЕРЖАВНУ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ

Це вже вдруге в цій столітті історія дає можливість нашому народу збудувати і закріпити незалежність і самостійність на соборних його землях. Та шлях до виборення повної незалежності в складних обставинах сучасності є тяжкий і тернистий. Він лише починається.

Ми, американські громадяни українського кореня, з надією дивимося на події на нашій далекій Батьківщині. Ми вважаємо нашим святим обов'язком словом і ділом виявити нашу СОЛІДАРНІСТЬ ЗІ СТРЕМЛІННЯМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ДО ДЕРЖАВНОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ та ДОПОМОГТИ ЙОМУ В ЦІ ВАЖЛИВІ ГОДИНИ ЙОГО САМОСТІЙНОГО ДЕРЖАВООБУДУВАННЯ.

З цією метою Управа ОДУМ-у та ТОП-у Міннесоти звертається до Вас -- членів ОДУМ-у та ТОП-у, яким дорога доля і майбутнє України-Батьківщини Вашої, чи Ваших батьків, чи Ваших предків зі **ЗАКЛИКОМ** до максимальної допомоги Україні у цей винятково важливий і рішальний момент її історії.

ЯКЩО НЕ ТЕПЕР, ТО КОЛИ? -- це гасло наших патріотів на Україні. Нехай воно буде і нашим гаслом тут, де ми можемо збудувати міцну базу допомоги Україні. Нехай ні один з нас не забуде слова нашого пророка: **БО ХТО МАТІР ЗАБУВАЄ, ТОГО БОГ КАРАЄ!**

ВАШУ ДОПОМОГУ СПРЯМОВУЙТЕ ЧЕРЕЗ МІСЦЕВИЙ КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ (або РУХ):

RUKH, 3520 Edward St., St. Anthony Village, MN 55418.

НЕХАЙ НЕ БУДЕ НІ ОДНОГО МІЖ НАМИ З КАМЕНЕМ ЗАМІСТЬ СЕРЦЯ! ЩЕДРО ЖЕРТВУЙТЕ НА БУДУВАННЯ САМОСТІЙНОЇ УКРАЇНИ!

ВСІ НА ДОПОМОГУ УКРАЇНІ! СЛАВА УКРАЇНІ!

Управа ОДУМ-у і ТОП-у
Міннесоти

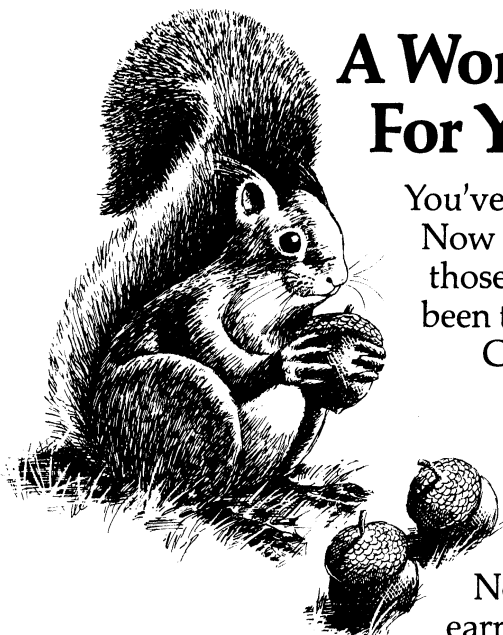
***

Цей заклик відноситься до всіх одумівців і топівців, не лише тих, що живуть в Міннесоті.

Редакція

CANADA SAVINGS BONDS

A Wonderful Place For Your Savings To Grow.

You've worked hard to set aside your savings. Now it's time to look for a great place to invest those savings. Canada Savings Bonds. They've been the favourite investment for millions of Canadians over the past 45 years. And you don't have to be a citizen to buy them. Any resident of Canada can buy Canada Savings Bonds. They're on sale wherever you bank or invest from October 17 to November 1. You may date your payment November 1, the day the new bonds start earning interest.

Safe and Secure. Canada Savings Bonds are fully guaranteed by the Government of Canada. They're a safe, secure investment that never falls in value.

Cashable Anytime. Canada Savings Bonds can be cashed at any time, so your money is never locked in.

Guaranteed Interest Rate. Canada Savings Bonds offer an attractive interest rate that's guaranteed for a full year. This year's interest rate and purchase limit will be announced in mid-October. Details will be available wherever Canada Savings Bonds are sold.

Don't Be Late! Remember, November 1 is the last day you can buy the new bonds at face value without having to pay accrued interest. But the bonds may be withdrawn from sale at any time.

**Canada
Savings
Bonds**

**Les Obligations
d'épargne
du Canada**

Canada

Buy yours from Oct. 17 to Nov. 1

Ол. СЕРГІЄНКО

ВІДБУЛАСЯ ЗУСТРІЧ ОДУМ-у

Впродовж 41-річного існування ОДУМ-у, з 1952 року, щорічно влаштовуються зустрічі членства ОДУМ-у, їх батьків та прихильників. Цьогорічна зустріч ОДУМ-у США й Канади відбулася 31 серпня і 1 вересня в Канаді, в Торонто та околицях. В п'ятницю, напередодні зустрічі, відбулася вечірка-зустріч молоді в готелі, де зупинилися більшість молоді й приїжджиків.

Зустріч ОДУМ-у була присвячена сотій річниці поселення українців в Канаді. Бенкет і забава відбулася в готелі. Керувала бенкетом Світлана Ліщина, яка привітала заповнену залю з днем проголошення самостійності України. Святкову доповідь прочитала Оксана Родак, яка два тижні тому повернулася з України, де вчилася в Київській консерваторії. Вона диригувала хором в Києві на концерті, на яким були присутні її професори, вчителі, з гордістю стежачи за її вмільм диригуванням.

В неділю всі імпрези ОДУМ-у відбувалися на оселі "Київ" коло Торонто в новозбудованому культурному центрі оселі. На цій оселі відбулося багато таборів ОДУМ-у та зустрічей у 60-их роках. Після служби Божої, дефіляди одумівців і слова до них голови ЦК ОДУМ-у Миколи Мороза та одумівського спільного обіду розпочалася мистецька програма. Першим виступило тріо бандуристок (сестри Метулинські та Оксана Родак), соліст-бандурист, два танцювальні ансамблі, музикант на цимбалах та акордеоніст. Цікавою мистецькою програмою зустрічі керувала Валентина Родак.

Зараз після мистецької частини перед вщерть заповненою залю відбувся панель, яким керував Олексій Коновал. Першим панелістом була Маруся Луппо з Чикаго, яка влітку взяла участь у чотирижневим маршруті по Україні під назвою "Дзвін 1991". Окрім неї з одумівців учасниками походу груп молоді по Україні для пробудження української свідомості в східних областях України були Оля та Андрій Шевченко (голова ГУ ОДУМ-у США) та Зіна й Ліда Полець з Міннеаполісу. До цієї групи молоді належала молодь з України, Франції, США, Канади, Латвії, Росії та Казахстану, яка вперше приїхала на землю своїх батьків, щоб показати людям України, що хоч вони народилися й виростили за межами України, але знають українську мову, дорожать її культурою, історією й прохають людність України стати господарем своєї землі й бути гордими за свою націю. Групи молоді склалися переважно з 10 осіб, й кожна з них відвідала інші міста України, як Дніпропетровськ, Запоріжжя, Чернігів, Харків, міста Донбасу та ін.

Віктор Педенко -- колишній голова ЦК ОДУМ-у, а тепер скарбник ЦК ОДУМ-у й активний член Руху в Торонто, відвідав Україну вдруге й подав докладні інформації про діяльність Руху в східних областях України. Микола Мороз, який заснував підприємство "Кобза" й часто буває в Україні, поінформував про можливості створення різних підприємств в Україні, які покращать життєвий рівень українського народу. Рівночасно він поділився думками про атмосферу в Україні в

днях перевороту та про дії осіб, що очолюють уряд України й Рух.

Тарас Ліщина -- другий заступник голови ЦК ОДУМ-у та рефернт таборів Юного ОДУМ-у насвітлив далішні пляни діяльності ОДУМ-у та його майбутність. На його погляд, ближчі контакти з молоддю України, спільні табори, зустрічі, концерти закривізують молодь тут і там.

Останньою виступала Валентина Родак -- 1-ий заступник голови ЦК ОДУМ-у, диригент ансамблю бандуристок ОДУМ-у ім. Г. Хоткевича, яка з чоловіком Петром недавно вернулася з України. В Україні в останні роки постало багато різних молодечих організацій, в тім числі й ОДУМ. Подружжя Родаків було на установчій з'їзді ОДУМ-у, що відбувався в Донецьку, на Донбасі, з участю делегатів з Києва, Харкова, Сум та інших міст східних областей України. З'їзду була прикрашена прапором ОДУМ-у філії Торонто. Валентина Родак розповіла про перебіг з'їзду та настрої молоді України.

Членам панелю присутні ставили питання, що стосувалися політики уряду України, ставлення росіян та російського уряду до зміни кордонів, заборони ядерної зброї з України, закриття атомових реакторів, популяризування ідей ОДУМ-у в Україні; хто найкраще надається на президента України, про приїзд Леоніда Кравчука в Канаду і США та ін.

Увечері, як потемніло, молодь засіла навколо традиційної одумівської ватри.

Цьогорічна зустріч ОДУМ-у була цікава і успішна завдяки торонтській молоді ОДУМ-у та завжди активним родинам, дітям і батькам Ліщини, Родака, Харченка, Педенка та ін., які приклали багато старань і труду.

Шановні читачі!

До редакції цього журналу приходять листи з різних міст України (Києва, Харкова, Сум, Черкас), як рівнож від українців, що живуть в таких містах як: Іркутськ, Архангельськ, тощо. Вони просять, щоб з ними листувались, щоб прислали журнал. Дирекція одумівської оселі "Україна" в Лондоні, Канада, вже передплатила 25 примірників цього журналу. Також передплатили кілька примірників Олена Лисик, Василь Карпенко, Д. Кірев та інші. В кого є бажання і змога просимо теж передплатити. Передплата 20 дол. за 11 чисел.

Ред. і адм.

Світлана ЛІЩИНА

СЛАВА ВІЛЬНІЙ УКРАЇНІ!

(С. Ліщина керувала бенкетом з нагоди зустрічі ОДУМ-у 1991 р. Подаємо її вступне слово.)

Шановні присутні!

Вітаю Вас з проголошенням незалежності України!
Вітаю Вас з цією радісною подією!

Зміни в Україні, як і в цілому колишньому Советському Союзі, відбуваються блискавично.

На кожну годину в останніх двох тижнях мабуть буде відведений в історії світу цілий розділ.

Комунізм вмер! Імперія впала! На її попелі встав ряд раніше поневоленних держав, в тім числі Україна.

Наступні кілька місяців, а може й кілька років, будуть тяжкими для молоді української держави.

Щоб утвердити незалежність, демократію і добробут, звільнені держави потребуватимуть допомоги, так як потребували європейські держави після краху нацизму в 45-му році.

Обов'язком колишніх і теперішніх одумівців, як рівнож і всіх українців, є звертатись до Заходу, щоб така допомога була подана, щоб Україна дістала свою частку і щоб та допомога пішла на користь народу і на користь демократії.

Наші домагання мусять йти в парі з домаганнями і потребами України. Наші зусилля мусять бути скоординовані, розумні. Ми маємо діяти як державний народ. Тільки тоді з нами будуть рахуватись і до нас будуть прислухатись. Тоді Україну визнають.

Разом з Україною, ми маємо переконати вільний світ, що нові демократичні держави стануть надійними союзниками проти будь якої деспотії в світі. А це зменшить витрати на озброєння Сполучених Штатів Америки і інших держав, та поліпшить добробут їх громадян.

Слава вільній, демократичній і соборній Україні!

*"Панта докімадзете! (Усе досліджуйте).
Не вірте нікому й нічому й самі постійно
досліджуйте правду.*

*Ніколи не задовольняйтесь уже здобутим,
здобуйте щораз дальші таємниці правди
й не ставайте на місці.*

Наука це постійний сумнів."

Михайло Грушевський

УКРАЇНСЬКИЙ БРАТСЬКИЙ СОЮЗ

БРАТСЬКА ЗАПОМОГОВО — ОБЕЗПЕЧЕНЕВА ОРГАНІЗАЦІЯ
В АМЕРИЦІ І КАНАДІ

що нараховує понад 24 тисячі членів і понад \$12,500.000.00
членського майна.

Український Братський Союз має добірні найновішого типу поліси
Обезпечення на дожиття і на посмертне для старших і дітей членів.
Помагає бідним, хворим і нездібним до праці членам. Помагає своєму українському народові морально і матеріально в його стремлінні визволитися з чужого поневолення і здобути самостійну, соборну, демократичну Україну.
Помагає матеріально освітньо-культурним, видавничим, церковним та спортовим справам. Помагає матеріально незможним, здібним в науці, українським студентам у вищих школах. Видає свій демократичного напрямку часопис-тижневик „Народня Воля“ українською і англійською мовами та англомовний журнал для молоді „Форум“. Для вигоди своїх членів і всіх українців провадить літню вакаційну оселю „Верховина“ з мальовничим розкішним парком, модерно устаткованими кімнатами, купанням у власному природньому озері та купальному басейні, спортом і культурною розвагою в Кетскільських Горах в Глен Спей, Н.Й.

Головний осідок УБСоюзу:

440 WYOMING AVENUE, SCRANTON, PA., U.S.A.

Телефони: 342-0937 або 347-5649

Елеонора КИРИЛЕНКО

...І ПІСНЮ ПРИНЕСИ НА КРИЛАХ

Перші успіхи. Фото Сергія Сачека.
Київ, 7-го червня 1991 р.

Дивне якість відчуття. Стулиш повіки -- і ти мовби під склепінням Божого храму; він повниться молитвою, і душа лине десь у безмежжя Всесвіту...

Боже, безсмертний еси,
Святий, безсмертний,
Помилуй нас...

Розкриєш очі -- і бачиш сцену; великий, злагоджений хор співає "Літургію" Олександра Кошиця. Твір складний, що потребує не тільки глибинного філософського прочитання, а й звичайної житейської мудрості, виваженості.

А виконавці всі до одного молоді, та й за диригентським пультом струнка, молода, підтягнута дівчина у строгому синьому вбранні. Стажист із Торонто, випускниця Торонтського університету (консерваторське відділення) Оксана Родак.

Оглянешся назад -- за довгим столом поважна комісія, очолювана професором Талліннської консерваторії, народним артистом Естонської РСР Уно Ярвеле: державні екзамени у Київській консерваторії...

...Під нестихаючий шквал оплесків з величезним обережком квітів вона ходитиме й усіх обдаровуватиме ними. Уно Ярвеле. Друзів. В супроводі задержувато-веселого студентського дзвінкоголосого (адже голоси -- поставлені!) "У-у-у-у!" цілуватиме свого керівника за служеного діяча мистецтв УРСР доцента Віталія Лисенка й даруватиме йому троянди. А потім шанобливо зупиниться перед літнім чоловіком, що впродовж усього концерту-іспиту стояв під стіною навпроти сцени, мовби всуціль злившись з виконавцями й мелодією. Й знову веселе "У-у-у-у!", і разом з квітами вдячності поцілунок професору Павлу Муравському, керівнику хорового класу, народному артисту УРСР, лауреату Державної премії УРСР ім. Т.Г. Шевченка.

По закінченні концерту, коли ми розмовлятимемо з Віталієм Романовичем Лисенком і до нього підходити-

муть і викладачі, і професори, і музиканти, щоб висловити своє захоплення. -- "Ну, знаєте, "Літургія" -- надзвичайно!" -- я раптом дізнаюся, що мій співрозмовник -- не просто однофамілець, а й безпосередній нащадок -- онук! -- гордості нашого народу, основоположника української національної музики Миколи Віталійовича Лисенка!

От сказала: "гордість, основоположник" -- і зупинилась. А що ми знаємо про славу цю родину? Чи ж усім відомо, що сягає вона своїм корінням у давній козацький рід? Що один із предків Миколи Віталійовича -- осавул, переяславський полковник і наказний гетьман Іван Лисенко під час чигиринських походів служив у гетьмана Самойловича, який у листі до царя Олексія Михайловича розповідав, що його осавул Іван Лисенко про орду зробив промисел і багато трупів положив і на 15 верст навкруги порубав. Що прапрадід Миколи Віталійовича брав участь у Кримських походах. Всієї слави козацької не переповісти, але справила вона, мабуть, вплив на все подальше існування родини Лисенків.

То й не дивно, що виявились вони однодумцями. Учитель і Учениця. Щодо вчителя -- тут, як кажуть, усе відомо. А в учениці не дарма ж плекали в сім'ї у далекім Торонто все українське. Отак і потрапила до репертуару "Літургія" Олександра Кошиця, який свого часу "помиллявся і припускався націоналістичних помилок". На моє запитання, чому саме цей твір обрала, Оксана щиро відказала: "Хотілося чогось піднесено-українського". Тож є доля на світі, чи не так?...

Понад 30 творів у хоровому класі опанувала талановита дівчина, котра стажувалася в Києві за стипендією товариства "Україна". "Це просто неймовірно зробити за такий короткий термін, -- зізнається Віталій Романович Лисенко, -- але Оксана це неможливе здійснила". А другий її наставник, професор Сергій Баштан, у якого Оксана проходила клас бандури, вважає, що вона спроможна на професіональному рівні очолити жіночу капелу бандуристів.

-- А що ти скажеш з цього приводу? -- запитала я в Оксани.

Очі її сяйнули щастям, і вона аж зойкнула:

-- Та це моя найзаповітніша мрія!

"Вісті з України",
червень 1991 р.

*"В українську державність ми віруємо,
в її неминучість ми переконані.
Для нас вона є до певної міри живою
реальністю, бо ідеї її ми носимо в серці,
бо її духом і її потребами
овіяне наше життя..."*

Симон Петлюра

An Open Letter to All Canadians.

Tuesday, September 24, 1991

My fellow Canadians:

Today in the House of Commons, the Prime Minister is putting forward proposals to renew the Canadian federation.

The proposals are not fixed or final. They are a basis for discussion. Canadians are encouraged to debate them vigorously and openly and suggest how they can be improved so that every Canadian can feel welcome, understood and respected in our own land.

A Special Joint Committee of the House of Commons and Senate will seek the views of Canadians on these proposals. Please participate actively in the Committee's work. It's an opportunity to forge the kind of Canada that can best serve the interests of Canadians now and in the future.

The process of renewing the Canadian partnership will not be easy. Canada was born and built because previous generations understood that unity is the key to prosperity and that the keys to unity are tolerance, compromise and goodwill.

In difficult times, these characteristics are often in short supply but that is when we need them most.

Canadians have the opportunity as never before to create a Canada in which all Canadians can feel at home. Together, we have the opportunity to strengthen this country to make it more prosperous and more responsive to the aspirations of all its people.

I urge you to take part in renewing Canada. It's our country that's at stake.

The Right Honourable Joe Clark,
President of the Privy Council and
Minister Responsible for Constitutional Affairs.

Canada

Федір РЕВЕНКО

ПРО ДАНИЛА ЗАВЕРТАЙЛА

в десяти річницю його смерті.

Ми звикли читати про великих значних людей, про їхні заслуги перед народом. Згадаймо сьогодні про людину з народу, зразкового українця, який і є тим народом, або його достойним представником.

Смерть обірвала його життя в 53 роки. Обірвала несподівано, передчасно, життя повне завзяття, надій і сподівань. Це була людина віддана громадській праці, яка любила життя, любила свою родину і людей. Він дивився на життя без найменшого фальшу, одвертими очима, викликаючи у людей довір'я і повагу.

Його доля подібна до долі багатьох. Викинені з родинних гнізд, розсіяні по світу, багато хто не витримав, розгубився, забув своє коріння. Не так сталося з Данилом. Він зумів віднайти своє коріння і став цінною в українській громаді людиною, віддаючи громаді весь свій запал.

Народився Данило в молодій родині Павла і Тетяни Завертайлів на хуторі Завертайлівка недалеко Луганська на Донеччині. В часи НЕП-у, бо народився він в 1928-му році, родина Завертайлів була досить заможна. Коли на початку 1930-го року почалася масова примусова колективізація, батько Данила Павло зрозумів ситуацію, змінив прізвище і влаштувався на залізниці сторожем. На новім місці працююча родина Завертайлів знову розгосподарювалася, але не на довго. Не чекаючи поки вдарить знову грім, родина посувалася далі на схід. Досягнувши Армавіру, спинилися тут на довше. Тут Данило пішов до російської школи і закінчив 6 класів.

Коли почалася війна, Завертайли повернулися на свою батьківщину. Тут Данило відкрив, що він не Чернявський, а Завертайло і почав засвоювати українську мову. Та знов тривало це не довго. З наближенням червоних військ Павло Завертайло спорядив воза і разом з іншими посунув у світ, цей раз на захід.

Кінець війни застав родину Завертайлів у Баварії. Перебувши якийсь час в таборі, родина виїздить до Бельгії, на шахти. На цей час Данилові вже було 20 років. Відробивши контракт на шахті, Павло Завертайло затужив за землею і, виїхавши до Франції, почав працювати на фермі недалеко міста Комвре. В 1953 році Данило зустрівся в Парижі в православної церкви з Федором Ревенком. Зав'язалася дружба, взаємні відвідини і обмін думок. На півночі Франції працювало в копальнях близько десяти українців. Вони заснували осередок УРДП. Пан Ревенко запросив туди і Данила. Так почалася громадська діяльність Данила. В 1955 році родина Завертайлів виїхала до Америки, осівши в Чикаго. Данило негайно взявся на облік в УРДП і ОДУМ. Ставши представником Українських вістей, він шість разів збільшив число передплатників.

В кінці жовтня 1957 року Данило одружується з Параскою Бойко. Параска була не менш активна в громадському житті, тому його можливості подвоюються. В 1959 році організовано юний ОДУМ. З його ініціативи

куплено й перебудовано домівку ОДУМ-у і організовано струнну оркестру. В 1964-65 роках Данило був Головою Головної управи ОДУМ-у. В 1964 році приїхав до Чикаго Григорій Китастих. Разом з Данилом вони організують капелю бандуристів і дбають про придбання для неї бандур. Це були роки найбільшої активності ОДУМ-у, організаційним референтом якого він був довгі роки.

При всій своїй працюючості й практичності Данило був мрійником. Ця щира, працююча і віддана людина, яка організувала безліч дискусій, конференцій, вечорів і з'їздів, писала вірші. Чи був він поетом чи ні залишимо іншим. Але душа його співала про рідний край, про любов до рідної землі, про своє гніздо, де росла стара верба. Він тужив за ріллею, де бігав босими ногами, і за тою вербою, яку готовий був цілувати.

Знайомство, а потім близькі стосунки з Іваном Багряним мали великий вплив на Данила. Якщо Іван Багрянний був зразком провідника, то Данило був зразком дисциплінованого члена нашого суспільства. Невблаганна доля позбавила його дотику з рідною землею, але душа його була там, на рідній Завертайлівці, і він співав:

...Як босоніж на лозинці-коні,
Де ми за день не бували?
Надивившись на зорі рясні,
Під сюрчки цвіркунів засинали.

Згадалися друзі шкільні,
В ластовинні кирпаті подруги
І милі до болю мені
Прошумілі вітрами дороги.

По стежках Вітчизни, стерні і ріллі
Ми малими ходили босі,
І соку набрали з тієї землі
І нас тягне до неї досі.

Він сам себе не називав поетом. Він писав, коли душа його співала.

В десяти річницю передчасної смерті не можна не згадати про скромну людину, яка горіла вогнем любови до своєї Батьківщини. Таких патріотів наша земля буде родити і такими соками напувати.

(*"Українські вісті"*)

УВАГА ПЕРЕДПЛАТНИКИ!

Якщо у Вас на наліпці, число є менше як 405, себто менше як число на обкладинці цього журналу, Вам час вирівняти передплату.
Адміністрація.

Ф. ГАБЕЛКО

УСПІХИ ВІКТОРА МІШАЛОВА

Найвищий рівень кобзарського мистецтва із молодшого покоління останнього десятиліття, здобув українець родом з Австралії -- Віктор МІШАЛОВ.

Це йому признання -- віртуозного мистецтва гри на бандурі, виявлено і стверджено мистцями-музикознавцями, музикантами, публіцистами і журналістами українцями і чужинцями.

В. Мішалов -- нове явище в українському національному мистецтві. Його різноманітні праці є свіжим струмочком в нашому кобзарському мистецтві.

За професією В. Мішалов є музикант-музикознавець. В бібліотеках і різних архівах зібрав усе, що друкувалося в світі за бандуру. Він глибоко обізнаний з манерою гри відомих кобзарів, особисто знайомий із сучасними мистецькими особистостями. Він є і поважний фолклорист-колекціонер українських пісень, дум, до того ще й завзятий музикант; грає майже на всіх інструментах: торбані, цитрі, цимбалах, гусях, скрипці, а також духових -- флюярі, дуді, трембіті, сопілці, козацькій трубі, сурмі і інших. Основна його школа -- творча спадщина батька українського кобзарства, незабутнього -- Гната Хоткевича.

Він знає і шанує мистецькі доробки основоположника київської капелі Василя Ємця, Леоніда Гайдамаки, Михайла Кравченка, Григорія Китастого. Віктор бездоганно володіє всіма типами бандур. Удосконалював

свою гру у Сергія Баштана, у кобзаря Григорія Ткаченка і є чи не єдиний, що майстерно наслідує харківську школу гри. Бо вона має чимало прекрасних переваг, тому і обстоює її відродження та розвиток. У програмах Віктора -- різні українські народні пісні, думи, балади, билини, класичні перлини Глієра, Генделя, Баха, Бетховена. Він уже відомий як композитор: пише музику для бандури і виконує її. (Недавно написав твір про І. Мазепу.)

Віктор об'їхав з концертами немало світу, але найбільше бував в Україні, де влаштував добродійні виступи для Фонду Культури. Його небаченим золотострунним інструментом-бандурою і винятковою манерою гри захопилася голландська королева. Вона забажала прийняти бандуриста в Амстердамському палаці, мала з ним бесіду і придбала дві платівки його віртуозного виконання.

БАТЬКИ!

МАТЕРІ!

Чи Ви вписали своїх дітей до ОДУМ-у?

“UKRAINA” VACATION RESORT INC.

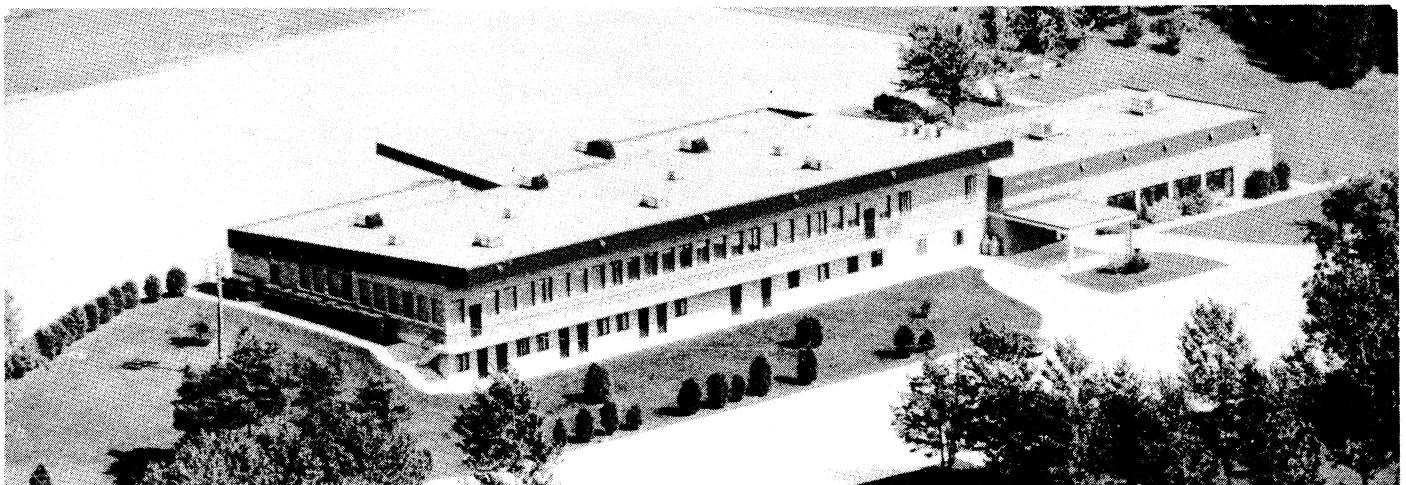
“УКРАЇНА” ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ

Resort: R. R. 1 (Gore Road), Dorchester, Ont., Canada N0L 1G0

Tel: (519) 659-2963

Ол. КОНОВАЛ

У 85-річчя ІВАНА БАГРЯНОГО

Іван Багрянний народився 2 жовтня 1906 року на Полтавщині (тепер Сумщина) і якби жив, йому б сповнилося 85 років. Помер, на 56 році життя, 25 серпня 1963 року і похований в Новім Ульмі в Німеччині. Він був ініціатором і засновником партії УРДП, газети "Українські вісті", що виходять тепер в Детройті, США та ОДУМ-у. Ів. Багрянний є також автором першого проекту програми цієї партії, що він очолював, яку в стадії ідеологічного і організаційного оформлення назвав Українською Демократично-Республіканською Партією. На 10 з'їзді УРДП, минулого року, делегати вирішили повернутися до попередньої багрянівської назви УРДП, як більш відповідна теперішній ситуації. Гімн ОДУМ-у "Вперед сини народу" та марш ОДУМ-у "Ми об'їхали землю навколо" -- належать перу Ів. Багряного.

Спілка письменників України створила в травні ц.р. ювілейну комісію щоб відзначити річницю Ів. Багряного рядом імпрез. Комісію очолив відомий Павло Мовчан -- поет, депутат українського парламенту та голова Товариства української мови ім. Т. Шевченка. Його заступником є Леонід Череватенко та Олександр Шугай -- секретар. Череватенко та О. Шугай написали ряд статей та розвідок про Багряного, його життєвий шлях та творчість які були поміщені в "Дніпрі" та газеті "Літературна Україна" та інших органах. Леонід Череватенко був в Канаді де роздобув матеріяли про Багряного які не були доступні в Україні. Іншими членами комісії є Іван Драч -- голова Руху України, Галина Багряна (дружина Багряного), Борис Тимошенко, В. Аблицов, Є. Безродко, В. Біленко, О. Плющ та Ю. Цєков.

Ювілейна комісія плянує в кінці вересня та на початку жовтня ц.р. провести літературно-мистецькі вечори в пошану Ів. Багряного в Охтирці, Харкові, Сумах та Києві. В Охтирці плянується відкрити меморіальну таблицю на будинкові де він жив та його прізвищем назвати школу в Харкові, та Києві назвати одну з вулиць його іменем та відкрити меморіальну таблицю на будинку Київського Художнього Інституту, в якому він вчився. "Дніпро" надрукувало Багряного "Сад гетсиманський" та "Тигролови", а журнал "Україна" хоче спільно з Фондацією Ів. Багряного в США видати більшим тиражем книжкою найбільш популярний його роман "Тигролови". Пропонується в скорому часі видати книгу спогадів про нього, збірку віршів та публіцистичних статей і постаратися про створення документального фільму про Багряного та екранізації деяких його творів.

Нижче містимо вірш Ів. Багряного "Канів", який він написав тоді, коли йому не було ще й 20 років. Появився він друком в журналі "Життя й революція" в 1927 році в Києві. В ті роки на могилі Т. Шевченка стояв ще залізний хрест, а проекти нового пам'ятника (в тім числі й "глиняного") подавалися лише в пресі. Комуністична влада скоро посадила молодого автора за цей вірш політичної сатири та інші його твори до в'язниці.

Вірш "Канів" поміщено в збірці віршів "Золотий

бумеранг", що вийшла 1946 року в Німеччині. Довший час, та ще й тепер, після його смерті, деякі особи, щоб скомпромітувати Ів. Багряного, цитують окремі рядки з вірша "Канів", щоб доказати, що Багрянний заслуговує засуду, бо він насміхається навіть з Шевченка. Таким критикам, сам автор вірша відповів у своїй "Відповідь Д. Донцову й його деяким учням" в газеті "Українські вісті" ч. 16 за 2 березня 1958 року. А вірш "Канів" Івана Багряного й далі не втратив своєї актуальності.

Іван БАГРЯНИЙ

КАНІВ

Лиловий степ. Пустеля вод широка.
Убогих нив латки і комишів рябінь.
Іржа хаток, похилених в журбі.
А над усім -- на кряжі голубім
Печаль очей Великого Пророка.

Ніхто ніде -- лиш цвіркуни та вітер.
Ніхто ніде -- лиш луки та яри.
І хмурить чоло, шапкою накрите,
Забута постать глиняна з гори.

Чого ж хмурний, понурий? Що жалієш?
Що слава розмінялася в словах?
Що хутори задріпані німіють
І няньчать злидні, як в минулих днях?

На "зломі двох епох" -- в хвості, в болоті
Щоправда, тяжко скинути горба.
Ніяк гарба прогресу в рабським поті
Не зрушить злиднів давнього раба.

Та все ж іде, гряде урбанізатор.
Прийде -- розставить дивні комини...
На твоім місці буде елеватор,
Дніпро замкнуть у шлюзи, як в штани.

Індустрія!... Електрика!... Машини!...
Нащо ж сади тут, люди, солов'ї?
Машини, брат, симфонію розчинять,
Поб'ють в диму цю вигадку гаїв.

Гуде мотор десь, протинає обрій --
То в новий день новий пророк гряде...
Лиловий степ, понурий і холодний
У млу, як ти, повив чоло бліде.

Йде вік новий, у панцері закутий,
Твій вік давно, одспіваний, пропав.
Мабуть, тому ти глиняний, забутий
І пилом днів, мов попелом, припав.

Лише в кутку -- на простій чорній рамі
Покладено васильки, ніби креп,
Рукою простою і ввито рушниками
З любов'ю ніжною і тихими словами
Твій, рабським часом тиснутий, портрет.

Ніхто ніде -- лиш цвіркуні та вітер.
Ніхто ніде -- лиш луки та яри.
І хмурить чоло, шапкою накрите,
Забута постать глиняна з гори.

1927

разом у доброму здоров'ї і що самі собі дають раду до цього часу, живуть самі в свої хаті.

Нехай Бог дає їм здоров'я і на дальші роки.

З ювілейної гостини приділили на журнал "Молодої України" -- 100 дол.

Присутній

***

Ми теж вітаємо Вас пані Ольга і пане Андрію з подвійним ювілеєм і бажаємо доброго здоров'я і дальших успіхів у Вашому трудолюбивому житті, на добро Вашої великої родини, на добро Церкви і на добро України.

Ред. і адм.

ЮВІЛЕЙ ОЛЬГИ І АНДРІЯ СПІВАКІВ ЛОНДОН, ОНТАРІО

Ольга і Андрій Співаки.
Лондон, Онтаріо, 24 липня 1991 року.

Панство Ольга і Андрій Співаки, 24 липня відсвяткували два ювілеї: 85-ліття Ольги Співак і 64-ліття свого подружнього життя.

Їхні діти -- Ліда Шевченко із зятем Іваном та Микола Співак із дружиною Олею Співак, зробили їм прийняття у панства Шевченків. Зійшлися усі діти, внуки і правнуки. Ювіляти одружилися в 1926 році. Мали 4 сини і одну дочку; мають 6-ро внуків та 7-ро правнуків.

Ювіляти народилися у Красногвардійському районі на Харківщині. Вони мусіли залишити Україну, як і багато других, у 1943 році. Німці завезли до Німеччини. Працювали один рік у сталеварні. В 1944 році, переїхали до Франції і працювали там до 1951 року. В 1951 році приїхали до Канади і почали своє нове життя в місті Лондон, Онтаріо.

Тут вони стали членами православної церкви Пресвятої Тройці, членами Українського Центру і членами оселі Україна. Працювали активно із 1951 аж до 1987 року. Тепер на відпочинку та і здоров'я не дозволяє працювати.

24-го липня, походились усі діти, внуки, правнуки і свати. У дворі стояли 2 столи, на яких були наставлені різні страви і напитки. Микола Співак привітав усіх присутніх і поздоровив своїх батьків із 65-літтям подружжя та побажав їм доброго здоров'я на многії літа.

Усі присутні були задоволені і раді, що батькам, дідусеві та бабусі, Бог дав що вони прожили 65 років

В. СИМОНЕНКО

■ ■ ■

Впало сонце в вечірню куряву.
Тиша виповзла за село.
Нашорошилось небо буряню
І погрозами загуло.

Ніч підходила з гуркотінням,
Ніч несла божевілля й жах,
Плазувала потворними тіннями
У нервово пружних куцях.

Ніч кричала мені, розтерзана,
Оперезана промом навхрест.
І у зойках її березових
Закипівся гучний протест.

Хмари дибились волохато,
Місяць в небі петляв, мов кіт,
Вихор всівся на сіру хату
І закручував стріху в зеніт.

...Та встає перлямутровий ранок
Крізь холодний і злобний рев,
І проміння зализує рани
З закатованих ніччю дерев.

Безпорадні агонії злости,
Злість гармонії не порве!
Сонце ходить до нас не в гості —
Сонце з нами живе!

Вирина воно ранками з куряви,
На потрав'я витрушує пил,
І пливе, й ховрахів обурює,
Повне ніжності й повне сил.

В УКРАЇНІ ВІДЗНАЧАТЬ РІЧНИЦЮ ІВ. БАГРЯНОГО

Іван Багрянний -- поет, письменник, публіцист і громадсько-політичний діяч народився 2-го жовтня в селі Куземені, а виріс та загальну освіту здобув у місті Охтирці на Полтавщині (тепер Сумщина). В Україні збираючи дані про Багряного уточнили, що він народився 1905 року й цього року йому б сповнилося 85 років. З нагоди його 85-річчя в Києві ухвалою секретаріату ради Спілки Письменників України створено ювілейну комісію. Її очолив Павло Мовчан -- поет, депутат та голова Товариства української мови ім. Т. Шевченка, його заступником є Леонід Череватенко, а секретарем Олександр Шугай. Л. Череватенко та О. Шугай помістили в "Дніпрі", "Літературній Україні" та інших пресових органах України низку статей та розвідок про Багряного, його життєвий шлях та творчість. Іншими членами комісії є Іван Драч, Галина Багряна, Борис Тимошенко, В. Абліцов, Є. Безродко, В. Біленко, О. Плющ та Ю. Цеков.

Ювілейна комісія плянує в кінці вересня та на початку жовтня ц.р. провести літературно-мистецькі вечори де народився, виростав та вчився Іван Багрянний, а це в Охтирці, Харкові, Сумах та Києві. В Охтирці плянується відкрити меморіальну дошку на будинку де він жив та його іменем назвати школу, в Харкові та Києві назвати одну з вулиць його ім'ям та відкрити меморіальну дошку на будинку Київського художнього Інституту в яким він вчився. Пропонується в скорому часі видати книгу-спогади про нього, збірку його віршів та публіцистичних творів та поклопотатися про створення документального фільму про Багряного та екранізації деяких його творів. Українська студія уже звернулася до Галини Багряної -- дружини Багряного, що живе з дочкою та сином в Німеччині, за дозволом накрутити фільм за його твором "Тигролови". Кілька видавництв України звернулися до фундації Ів. Багряного в Америці, яку очолює д-р Анатолій Лисий, щоб спільно перевидати в Україні "Тигролови" та інші твори (там уже вийшли "Сад Гетсиманський" й "Тигролови"). Між іншим недавно перевидано в США, на прохання дружини Багряного "Тигролови", які були нагороджені першою премією під час війни 1943 року в Львові.

Публіцистичні статті Ів. Багряного які друкувались в "Українських вістях", "Наша боротьба", "Український Прометей", "Прометей", "Наші позиції", "Нові дні", "Молода Україна", "Штурм" та інших виданнях середовища яке він очолював в діяспорі, він підписував своїм прізвищем чи одним з своїх псевд: С. Коцур, М. Василенко, С. Рябовіл, Іван Рябовіл, О. Турчин, П. Січинський, В. Залуцький та С. Дорошенко зібрано, впорядковано й передано в Україну. Ювілейний комітет також плянує зробити заходи перед міністром освіти України про уведення творів Ів. Багряного до шкільної програми та видати про нього ряд плакатів і листівок. На це відзначення 85-річчя Багряного запрошено цілий ряд осіб з середовища УДРП та родину Багряного.

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА ГРИГОРІЮ КИТАСТОМУ

Посвячення пам'ятника на могилі Григорія Китастого відбудеться в неділю, 6 жовтня 1991 року о годині 12-й дня в Баумб Бруці. Григорій Китастий -- бандурист, композитор і довголітній керівник Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка народився 17 січня 1907 року в місті Кобиляки на Полтавщині. 1936 року закінчив Полтавський Музичний Технікум і розпочав навчання в Київському Музично-Драматичному Інституті ім. Миколи Лисенка. В Державній капелі бандуристів в Києві був концертмайстром та заступником мистецького керівника капелі. Під час Другої світової війни був заарештований на початку війни до армії і в скорому часі попав у німецький полон з якого втік. Вернувшись до Києва, з залишків бандуристів, зорганізував Капелю Бандуристів ім. Т. Шевченка яка й до цього часу прославляє українську музику, слово й пісню. З Капелею об'їхав багато міст України, Західньої Європи, США, Канади та Австралії. Він зробив сотні обробок українських народніх пісень, для бандури та фортепіано. Працюючи з Капелею Гр. Китастий рівночасно творив нові композиції які й розучав з Капелею. Він поклав на музику слова таких авторів: Тараса Шевченка -- "Гомоніла Україна", "Граї кобзарю", "Пісня про Запорізьку Січ" та "Вітре буйний"; Івана Багряного -- "Вперед, сини народу" (гимн ОДУМ-у), "Ми об'їхали землю навколо" (марш ОДУМ-у), "Вставай народе", "Марш Україна", "Пісня про Тютюнника", "Марш поляглих" та "Вперед соколи"; Олександра Олеся -- "Нас ждуть"; Михайла Ситника -- "Лебеді"; Яра Славутича -- "Карпатські січовики", "Наші будні -- розгорнена книга" (марш юного ОДУМ-у), та "Дума про Кемптен"; Андрія Малишка -- "Прощання" та "Вітер віє по траві"; Юрія Буряківця -- "Задніпрянка" та "Оксана"; Катерини Перелісної -- "Йдуть дівчатка і хлоп'ятка" (марш) та "Молитва"; Констянтина Даниленка-Данилевського -- "Дума про Петлюру"; Нини Калюжної -- "Нагадай бандуро"; С. Кандиби -- "Сто років"; Олекси Гай-Головка -- "Пісня про Америку"; Ольги Лубської -- "Ти слухаєш Дніпре"; Ганни Чернінь -- "Любисток"; Бориса Олександрова -- "Колискова"; Івана Овечка -- "Не плач, Україно"; Анатолія Юриняка -- "Богданова слава"; Данила Завертайла -- "Весняні мрії"; Олександра Підсухи -- "Як давно" та "Не шкодую за літми"; П. Карпенка-Криниці -- "Конотопська битва".

До музичних творів Григорія Китастого належать: "Гомін степів", "Львівські фрагменти", "Сюїта", "Горлиця", "Музичний момент", "Трубаївське повстання", "Дума про Сагайдачного" та ін. З релігійних речей він опрацював "Святу Літургію".

Гр. Китастий був поширювачем українського інструмента -- бандури між молоддю. Останні двадцять років свого життя, кожного літа, їздив на літні табори бандуристів (в більшості на одумівські, що й далі відбуваються на оселі ОДУМ-у "Україна" коло Лондону в Канаді) щоб передати своє знання молоді. В 70-річчя Гр.

Китастого середовище УРДП (УДРП), якого він був членом і близьким другом Ів. Багряного, вшанувало виданням "Збірника на пошану Гр. Китастого", що містить розвідки, статті, рецензії, спогади, присвяти, біографії та вибрані його твори, впорядковані і зредаговані Яковом Гурським. Вийшов цей збірник 1980 року коштом Фондації ім. Ів. Багряного. Помер Григорій Китастий 6 квітня 1984 року. Старанням Громадського Комітету зібрано гроші на побудову пам'ятника, який поставила українська фірма Галлендер Сайпрес Корп. з Нью Йорку. Проект пам'ятника зробив мистець Іван Яців з Канади. Багато осіб та організацій з США, Канади та інших країн склали свою пожертву на побудову пам'ятника особі, що присвятила все своє життя на популяризацію української культури, української пісні і музики. На посвячення пам'ятника Комітет запрошує всю українську громаду Сходу США.

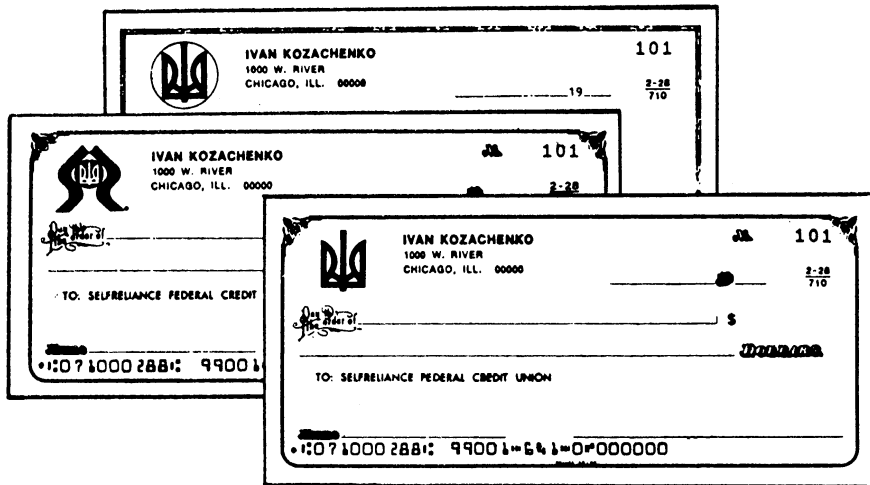
В. СИМОНЕНКО

Люди — прекрасні.
Земля — мов казка.
Кращого сонця нідє нема.
Загруз я по серце
У землю в'язко.
Вона мене цупкч трима.
І хочеться
Бути дужим,
І хочеться так любить,
Щоб навіть каміння байдуже
Захотіло ожити
І жить!
Воскресайте, камінні душі,
Розчиняйте серця і чоло,
Щоб не сказали
Про вас грядущі:
— Їх на землі не було...

**ЧИТАЙТЕ "МОЛОДУ УКРАЇНУ"
і ПОШИРЮЙТЕ ЦЕЙ ЖУРНАЛ
МІЖ СВОЇМИ
РІДНИМИ і ЗНАЙОМИМИ!**

"УКРАЇНСЬКІ ЧЕКИ"

**УКРАЇНСЬКІ ЧЕКИ
(ДРЕФТИ) та інші чеки
МОЖНА ДІСТАТИ
В УКРАЇНСЬКИХ
КРЕДИТОВИХ
КООПЕРАТИВАХ.**

**КООПЕРАТИВНІ ЧЕКОВІ
КОНТА Є КРАЩІ
ЯК ЗВИЧАЙНІ ЧЕКИ.**

**Українська
Федеральна Кооперативна Каса
„Самопоміч“**

**Selfreliance
Ukrainian Federal Credit Union**

- Трансакції є безкоштовні
- Не вимагаємо мінімального сальда на конті.
- Перших 150 дрефтів даром, при відкритті нового дрефт конта
- Заробляють дивіденду
- Дрефти мають копії

2351 W. Chicago Ave. Chicago, Ill. 60622 Tel.: (312) 489-0520

В. СОКОЛОВСЬКА

29-ий ВИХОВНО-ВІДПОЧИНКОВИЙ ТАБІР ЮНОГО ОДУМ-у

Їдучи по швидкій автостраді 401, з Торонта в напрямку до Лондону, Онтаріо, мої думки перекидалися швидше, ніж кілометри, що ми їх проїжджали. Думки линули в минуле -- десять, п'ятнадцять, навіть двадцять-п'ять років назад, коли я була в команді, була виховницею, заступницею, а перед тим учасницею таборів юного ОДУМ-у. Пригадувалися всі веселі пригоди, одні за другими, як ті морські хвилі, що наближаються до берега -- не цілком скінчилася одна пригода, та ось рине інший спогад. Згадала про табори виховників... Скільки чудових годин, скільки добрих і, ще до сьогоднішнього дня, близьких друзів я зустріла на одумівських таборах.

Навіть пригадала свій перший одумівський табір, коли мені було може 4 або 5 років, на оселі "Сокіл" на озері Симко, коли моя мама працювала в кухні і тато був обозним табору, а я "half"-на-пів була учасницею того табору.

У тій приказці, що історія повторюється, є багато правди. Ось тепер я їду на 29-ий Виховно-Відпочинковий Табір юного ОДУМ-у на одумівській оселі "УКРАЇНА", із своїм чоритьохлітнім синочком, помагати в кухні чи де-небудь на таборі.

Цьогорічний табір пройшов надзвичайно успішно! Юні одумівці, діти поприїжджали із різних міст Канади (Торонто, Лондон, Відзор, Ошава, Гамільтон, Киченер, з далекого Пентіктону, що в Британській Колумбії), та з Америки (Детройт, Чикаго, Міннеаполіс, Бафало, Огайо), як також було 6 учасників з України. Всі таборовики було приблизно 60 осіб, та команди, виховників і заступників 20.

Команда, виховники та заступники на цьому таборі -- перша кляса! Всі здібні, працьовиті та дбайливі індивідууми, котрі пройшли рої юного ОДУМ-у, табори виховників, проби ОДУМ-у та ввійшли в організаційне життя ОДУМ-у.

Комендант першого тижня Микола Скиба, ніби батько цієї великої родини, пильно та вміло виконував свої обов'язки. Чудово бачити особу, котра працює цілий рік, має обмежений час на вакації, має троє малих дітей і дружину -- знайшов час, бажання і силу приїхати і присвятити один тиждень свого часу для добра наших юних таборян.

Другий тиждень Ала Лисик, перебравши команду табору, опікувалася таборовою родиною. Комендант Ала Лисик і решта членів команди, виховників та заступників, продовжують навчання в вищих чи середніх школах. Замість шукати працю на цілий літній сезон, вони усі присвятили кілька тижнів їхнього часу для добра нашої організації, а особливо для добра наших дітей. Всій команді та всім виховникам і заступникам велика подяка й признання за їхню віддану працю. ТРИЧІ СЛАВА!!!

Успіх цьогорічного табору також завдячуємо референтові молоді при ЦК ОДУМ-у Вірі Петруші, яка приклала багато праці в підготовку програми табору.

Протягом останнього року Віра постійно питала всіх своїх друзів, знайомих, батьків, дідів і бабусь, членів ОДУМ-у і ТОП-у, Пласт-у, СУМ-у про виховно-відпочинкові таборування, готуючись до наших таборів. Всі думки і зауваги вона уважно слухала та записувала, а потім на тій підставі вона вклала програму, та підбрала відповідну команду, працівників на кухні, тощо. До найменшої подробиці все було приготовлене перед початком табору. Підготовка була знаменита.

29-ий Відпочинково-виховний табір був присвячений 100-літтю поселення українців у Канаді. В цьому дусі табір проходив під гаслом "Одумівці їдуть кругом світу". Щодня табір "відвідував" іншу країну: Америку, Францію, Єгипет, Бразилію, Африку, Трансильванію, Грецію, Карібські острови та Україну. Кожен гурток чергувався в підготовці до гутірки про призначені країни. Різні зайняття, пов'язані з "відвідуваними" країнами були наперед запланованими. Наприклад в день Греції відбулася олімпіада; зорганізували "Луав" (забаву) в день Карібських островів; плели вінки, будували ватру в день України; в день Америки їздили на коні та будували "totem pole". Навіть куховарки пробували приготувати страви із тих країн. Всі таборовики мали пашпорти із їхніми знімками. На пашпортах прибивали печатки у кожній "відвідуваній країні".

Цей табір був співучий. Можливо однією причиною було те, що Віра Петруша із допомогою Андрія Смика, та з фінансовою підтримкою Детройтської філії ОДУМ-у, виготовили та надрукували співанники для таборовиків. Скрізь по таборі лунали пісні. Всім учасникам табору великою насолодою була участь членів оркестри "Соловей" Петра Байрачного та Віктора Ліщини із їхніми дружинами на процальній ватрі. Вони привезли свої інструменти, і розвеселили весь табір їхньою музикою та голосами. Дякуємо вам "соловейки".

Ручними роботами на таборі опікувались мами та бувші виховниці ОДУМ-у і Пласту, Ірина Скиба із Чикаго та Христия Павлюк із Вісконсин. Їхня підготовка, вмілість та терпеливість показали дуже позитивні наслідки. Діти та їхні батьки були дуже задоволені із розмальованих масок та пташиних хат. Сподіваємось, що ці пані і надалі візьмуть на себе відповідальність у підготовці ручних робіт у майбутніх таборах.

Якщо хтось приїхав на цей табір з наміром трохи похудати, або навіть триматися строгої дієти, то це було зовсім неможливо. Під проводом Олени Блощинської та з допомогою Дани Котляренко, Галі Майнгофер, Олі Лисик, Марійки Вовк, Оксани Шевченко та інших -- три рази на день куховарки готували смачні та корисні страви. Всім учасникам подобались страви нашої кухні, що було видно під час сніданку, обіду та вечері -- в ідальні панувала ідеальна тиша. Таборовикам та усім учасникам табору надзвичайно смакував, відомий на оселі "УКРАЇНА" борщ, що його варить пан Василь Овчаренко, за що йому належить велика подяка і признання.

Багато осіб своєю жертвенністю та часом збагатили цей табір чи у підготовці чи їхньою присутністю на таборі, за що їм теж належить признання й подяка. Ці люди вважають, що табори ОДУМ-у є вартісні й корисні та із їхньою допомогою та підтримкою будуть існувати надалі. Але є декілька осіб, що виконували свої обов'язки чи спричинилися до успіху табору, поза всіма сподіваними зобов'язаннями, за що їм належить спеціальна подяка, а саме: Павлові Шевченкові, обозному табору, котрий безперестанку їздив, купував, поправляв, будував, доставляв, привозив, та лагодив всілякі таборові потреби; пані Ліді Шевченко, яка постійно позичала таборові всякі потрібні речі; Олі Лисик, яка надзвичайно вміло допомагала в підготовці програми як також працювала на таборі; Тарасові Ліщині, референтові таборів при Канадському Коші, який також спричинився до успіху табору, позичивши власний компютер для користування команди.

Приємно було у вечірніх годинах, коли на таборі панувала Нічна Тиша, нам, мамам, сидіти і обговорювати тогоденні пригоди, наші минулі таборові пригоди та робити пляни на майбутні табори. Ми всі також мріяли бути дітьми і на цьому таборі, бо нам здавалося, що цей табір був таким веселим, співучим, успішним та добре підготовленим, що всі хто приїхали на цей табір, були щасливі.

Напевно всі учасники цього табору будуть мати багато веселих спогадів про різні пригоди та про нових друзів. Я знаю, що мій синочок завжди просить мене, щоб я йому співала тих пісень, що ми співали на ватрі.

Сподіваюся, що всі учасники 20-ого Відпочинково-Виховного табору юного ОДУМ-у приїдуть на 30-тий табір і привезуть бодай ще по одній особі, бо вже колеса почали котитися у Віри Петруші до підготовки до ювілейного табору.

З ТАБОРОВИХ ВІСТЕЙ 29-го ВИХОВНО-ВІДПОЧИНКОВОГО ТАБОРУ

ТАБОРЯНИ ГОВОРЯТЬ: ХЛОП'ЯЧІ ГУРТКИ

СКОРПІОНИ

На виховно-відпочинкових таборах багато змінилось. Ми спали в шатрах, не в бараках, цього року. Команда, заступники і виховники були добрі і приємні. Ми також їздили до "Валли Ворлд", і їздили на конях. Це було нове для багатьох з нас. Також ми робили різні ручні роботи. Кухарки завжди варили добру їжу для нас, і що було найкраще -- ми не мусіли так багато співати. Ми всі певні, що знову приїдемо на табір на другий рік.

ЗМІЇ

Цього року ми їздили "кругом світу". Ми були у багатьох цікавих країнах, у Греції, Єгипті та в Китаї. Там ми їли їхню їжу і вчилися їхніх звичаїв. Як ми були у Америці, ми їздили на конях. У Франції ми були у "Валли Ворлд" і також бачили Мона Лісу. Їжа в усіх країнах була дуже добра, і ми дякуємо усім "шефам".

Обкладинка "Таборових Вістей" 29-го Виховно-Відпочинкового табору Юного ОДУМ-у, липень 1991 р.
Малювала Марія Лунь.

Найбільше нам сподобалися Олімпіада і ловлення раків під час спортових змагань. Ми усій команді, виховникам і заступникам дякуємо за всю їхню працю. Прощаємось до наступного року!

ОРЛИ

Гри і забави заповнювали наш час і ми всі ходили до річки познайомитися із природою. Теренова гра із ковбоями і індіанами була чудова.

ДІВОЧІ ГУРТКИ

ВОРОНИ

Цього року на таборі нам подобалось. Ми всі їздили на конях і були у "Валли Ворлд". Там їздили на водняних спусках. Ми також грали у відбиванку з хлопцями і плавали з ними. Ми спали у шатрах надворі, а не у бараках як у попередніх роках. Хоч і було холодно вечорами нам подобалось спати в шатрах.

ЛЕБЕДІ

На цьому таборі найбільше нам подобався виїзд до "Валли Ворлд". Одної ночі ми мали напад на молодших хлопців. Вони після того були сердиті на нас.

РУСАЛКИ

Нам подобались теренова гра, купіль, ручні роботи та їжа. Нам також подобалося спати у шатрах, стійка, ватра та напад на молодших хлопців.

ПОДЯКА

Висловлюємо глибоку подяку слідуючим фірмам та особам за їхню жертвенність. Завдяки їхній допомозі та підтримці наш табір був дуже успішний.

Панство Галенда -- М & Д Мясарня
Ноб Гіл Фармз
Алт Фудз
Дорчестер М'ясарня
Анджелоз Пекарня
Еверфреш И.Н.К.
Джанз Фрут енд Веджетаблз лтд.
Фармер Джек
Фармер Боб
Пану Метулинському
Галині Звірховській
Пану Шавченку
Докторові Юрієві Лисіку
Сторібук Гарденз
Валли Ворлд
Валі Петруші
Панству Жидовкам
Гані Яремченко
Усім що допомагали на кухні
Олені Блощинській
Олі Лисик
Павлові Шевченку
Членам ансамблю "Соловей"
Оселі "Україна"
Пану Овчаренку
Пану Залізнякаві
Пані Кошман
Ларисі Байрачній
Вірі Петруші
Олександрові Петруші
Андрієві Петруші
Андрієві Шевченку
Команді Табору
Андрієві Смику
Тарасові Ліщині
Пані Тищенко
Христі Павлюк
Ірині Скибі
ОДУМ-у в Детройті

КОМАНДА ГОВОРИТЬ

Слово від Коменданта першого тижня

Перше, я хочу подякувати всім виховникам і батькам, що приїхали продовжувати працю на оселі "Україна".

Також хочу, щоб наші надії здійснилися. Майбутність є в молоді. Нашим обов'язком є дати розголос цій оселі і нашій праці, щоб одумівці знали, що табори ростуть. Багато праці було зроблено на відпочинковому таборі. Спеціальна подяка належить Вірі Петруші. Вона вірить, що ми будемо збільшувати наші кадри. Треба також подякувати батькам, що привезли дітей на оселю і також помагали із роботою, особливо Ірині

Скибі, Христі Павлюк та Олі Лисик. В майбутньому я дальше буду присвячувати свій час на користь нашої молоді.

Лишаюся Ваш друг,

Микола Скиба -- Комендант

Слово від Коменданта другого тижня

Дорогі учасники 29-го відпочинкового табору, вітаю! Скоро пройшов час на цьому веселому та успішному таборі. Я хочу подякувати усім виховникам та заступникам за їхню безпереривну опіку дітей і надіюся, що і на другий рік всі знову сутрінємось на цій прекрасній оселі відпочити та попрацювати для добра нашого українського народу.

Веселого літа всім!

Ала Лисик -- Комендант

Слово від Бунчужних

Цього року два тижні на таборі пройшли дуже скоро. Думаємо, що це тому, що було дуже мало проблем та непорозумінь і таборовики були слухняні. Ми цього року мали велике щастя із погодою яка була фантастична.

Нам було приємно бути з вами. Приємно бачити, що ви всі пробуєте якнайкраще співживати з своїми друзями.

Бажаємо вам усім щастя і радості, ми будемо скучати за вами бо наступного літа ми всі вернемось до табору.

*Бунчужний та Бунчужна
Андрій та Софійка Костинюк, СВУ*

Слово від заступників

Наша праця була трудна. Виховувати малих дітей не було легко. Ми багато навчилися від дітей і мали можливість вживати науку із Виховного табору. Табір був добре зорганізований і Команда нам багато допомгла. Наш перший обов'язок був до дітей. Ми навчилися, як бути терпеливими. Ми всі вертаємося на Виховний Табір на другий рік скінчити нашу науку, і надіємося, що будемо виховниками на наступному таборі.

*Христя Косогор
Борис Дяконов
Ганя Метулинська*

Слово від виховників

Цього року на 29-му Виховно-Відпочинковому таборі програма була цікава і навчальна. Програма дала нам нагоду познайомитись із звичаями різних країн світу.

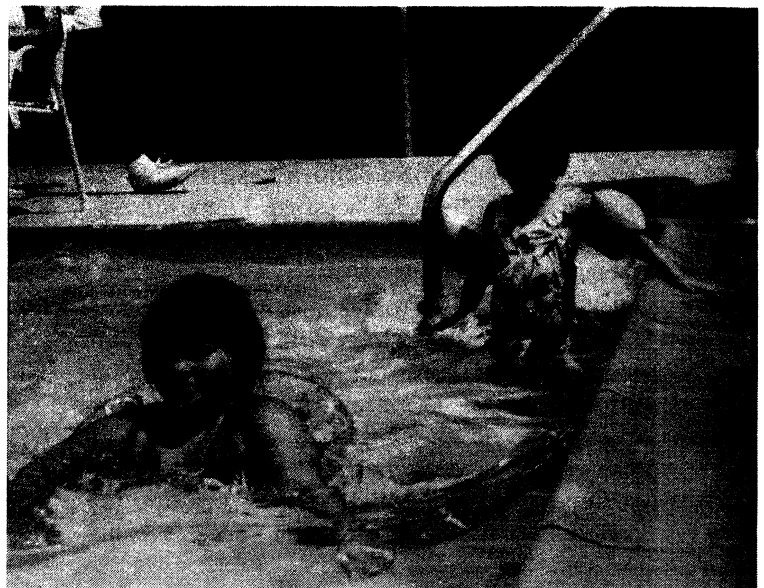
Табір був добре запланований і завжди нам було що робити. Діти ніколи не нудилися. Ми є вдячні команді, за їхню допомогу і також кухаркам. Також ми дякуємо тим особам, які запланували нашу фантастичну програму. До зустрічі наступного року,

*Віктор Педенко
Христя Грипа
Марко Коновал
Валя Яр
Юрій Педенко
Галя Косогор*

Команда табору, літо 1991 р.

Зліва: Андрій Костинюк -- старший бунчужний; Алла Лисик -- комендант 2-го тижня; Микола Скиба -- комендант 1-го тижня; Андреа Мучічка -- писар; Софія Костинюк -- старша бувчужна.
Фото Василя Тимошенка.

Купання на відпочинково-виховному таборі Юного ОДУМ-у. Оселя "Україна", літо 1988 р.
Фото: Лариса Байрачна.

З ЖИТТЯ ОДУМ-у МІННЕСОТИ

ЗУСТРІЧ ОДУМ-у США І КАНАДИ відбулася в Торонто, Канада в днях 31-го серпня та 1-2 вересня. В ній взяли участь члени філії ОДУМ-у Міннесоти Марко і Павло СИДОРЕНКИ і Богдан ЛИСИЙ. Було цікаво.

***

Зіна і Ліда ПОЛЕЦЬ повернулися з поїздки на Україну, де були на фестивалі "Червона Рута". Розповідають з захопленням про свою поїздку та радять нашій молоді відвідувати Україну.

***

Подаємо повний список жертводавців на закуплення автомашини і гаражу для Всеукраїнського Православного Братства в Києві: Оксана Колесніченко -- 100 дол., Олександр Полець -- 100 дол., Анатолій Лисий -- 100 дол., Іван Сидоренко -- 100 дол., Галина Левицька -- 100 дол., Марія Шаповал -- 100 дол., Ольга Антохій -- 75 дол., Олекса Булавицький -- 50 дол., Юрій Татарко -- 50 дол., Василь Кулик -- 50 дол., Товариство Св. Андрія -- 500 дол., Братство Св. Андрія (Чикаго) -- 500 дол., Сес-

трицтво Св. Ольги (Чикаго) -- 500 дол., Ліга Української Молоді (Чикаго) -- 375 дол. РАЗОМ -- 2,700 дол. Потрібно 2,750 дол. Дефіцит - 50 дол. Хто допоможе? Всім жертводавцям щиро вдячні за добродійність.

***

В неділю, 8-го вересня в капітолі Штату Міннесоти, в Сент Пол, відбулася українська маніфестація СОЛІДАРНІСТЬ з українським народом з нагоди Проголошення Незалежності України дня 24 серпня 1991 року. Цим висловлюємо щиро вдячність тим нашим членам, які СВОЄЮ УЧАСТЮ В МАНІФЕСТАЦІЇ ПОКАЗАЛИ свою солідарність і підтримку Україні в цій рішальній періоді її боротьби за державну незалежність. На заклик до маніфестації підтримки України відгукнулися також багато наших американських приятелів, які також заслуговують на вислів подяки від нас.

***

Зіна ПОЛЕЦЬ виїжджає на студії до Лос Анджелесу до UCLA, на студії для здобуття Master's De-

gree. Бажаємо їй успіху!

***

ГРАТУЛЮЄМО з ОДРУЖЕННЯМ Людмилу КОРОВЕЙКО і Володимира АНАСТАЗІЄВСЬКОГО. Бажаємо їм доброго здоров'я та багато щастя в подружнім житті.

***

Чуємо, що Дарія Едгар переїхала до Сан Дієго, Каліфорнія. Бажаємо їй доброго успіху в новій місці проживання.

***

Анатолій і Дарія ЛИСІ ідуть на Україну, де будуть перебувати 6 тижнів. Вони, як делегати з Америки, візьмуть участь в святкуваннях 85-ліття від народження І.П. Багряного. А. Лисий буде працювати як дорадник в одному з центральних шпиталів м. Києва.

***

На ІНФОРМАТОРА пожертвували: Олекса Булавицький -- 10 дол., Юрій Татарко -- 10 дол. Щиро дякуємо за Ваші пожертви.

Інформатор ОДУМ-у Міннесоти

Ярослав ГАЛИК

НА КОЗАЦЬКИХ МОГИЛАХ

Одного разу тато прийшов з роботи і сказав, що він з хоровою капелюю "Мрія" Львівського Торговельно-Економічного інституту, в якій він співає іде в Берестечко і запропонував мені поїхати з ним.

Про Берестечко я вперше почув десь 4-5 років тому, коли на Шевченківські святкування у Львові хор "Мрія" співав пісню на слова Т. Шевченка "Ой чого ти почорніло зеленее поле?" Мама, коли ми слухали цю пісню розповідала мені, що цей вірш Т. Шевченко посвятив пам'яті героям козакам, які полягли в боях з польським військом під Берестечком в 1651 р. Потім чув про цю битву як розповідала нам учителька на уроці "Історія України".

16 червня раненько ми виїхали зі Львова двома автобусами в напрямку Берестечка. Їхало дуже багато машин і автобусів. Здавалося, що всі дороги України в цей день вели під Берестечко, до козацьких могил біля села Пляшева.

По дорозі на Берестечко пан Драк -- депутат обласної ради -- який їхав з нами в автобусі, розповідав дуже багато цікавого про ті часи, коли відбувалася битва під Берестечком. Їхали ми більше 3-ох годин. Але ще перед Берестечком -- затори, бо дорога вузька, а машини їхали в два-три ряди. За два кілометри перед містом автобуси зупинили міліціонери і всі мусіли далі йти пішки. Йти було трудно, бо палило сонце, а дорога, залита кілька днів скоріше асфальтом плавилась і отруювала повітря неприємним запахом.

Ішли ми біля колгоспних ланів. З одного боку колосилась пшениця, рясно усіяна червоними маками, з другого росла кукурудза. Після 8 кілометрового походу ми опинились в с. Пляшево, на полі колишньої Берестецької битви. Тут зібралось стільки людей, що я до цих пір не бачив такої кількості. Одні говорили, що тисяч шістьсот, а в газеті писали біля мільйона. Люди одягнені в національні строї, з хоругвами, з жовто-блакитними прапорами, багато хлопців в козацькому одязі.

Довго ми чекали початку урочистої частини. Було так гаряче, що кілька осіб біля нас знепритомніли. Всі чекали Патріярха Мстислава і п. Кравчука. Коли другої години загриміли пушки, вони сповістили про відкриття урочистості з нагоди вшанування пам'яті козаків.

Патріярх Української Автокефальної Православної Церкви Мстислав і голова Верховної Ради України Л. Кравчук відкрили пам'ятник козацької слави, а священники освятили його. Недалеко від острова на пагорбі, на місці де 340 років тому була битва, стоять три бронзові скульптури -- козак, селянин і молодий хлопець. Люди розповідали, що скульптор Анатолій Куш цією скульптурою виразив єдність нашого народу в боротьбі за свою незалежність. Старші люди в формі січових стрільців поклали вінки до пам'ятника.

Багато добрих слів було сказано біля пам'ятника, але найбільше запам'яталися слова Патріярха Мстислава: "Прислухайтесь люди, чим гомонять козацькі могили.

Порозмовляйте з могилами козаків, обніміть не лукаво, загляньте один одному в очі, стисніть руки, забудьте дрібниці, які вас ділять. Адже нас не ділить кров". Після цього відбулась театралізована вистава "Ой чого ти почорніло зеленее поле".

Потім ми пішли на острів Журавлиху, там стоїть церква 13 століття перенесена з села Острів. Рядом стоїть ще одна церква, збудована в 1914 р. В її підземеллі зберігаються козацькі кості, зібрані з усієї округи.

Повертаючись до Львова ми зупинились біля річки в сосновому лісі. Помились пообідали назбирали суниці і опівночі вже були у Львові. На все життя мені запам'яталась ця поїздка на Козацькі могили.

18 червня 1991 рік
м. Львів
учень 6-ої класи

В. СИМОНЕНКО

■ ■ ■

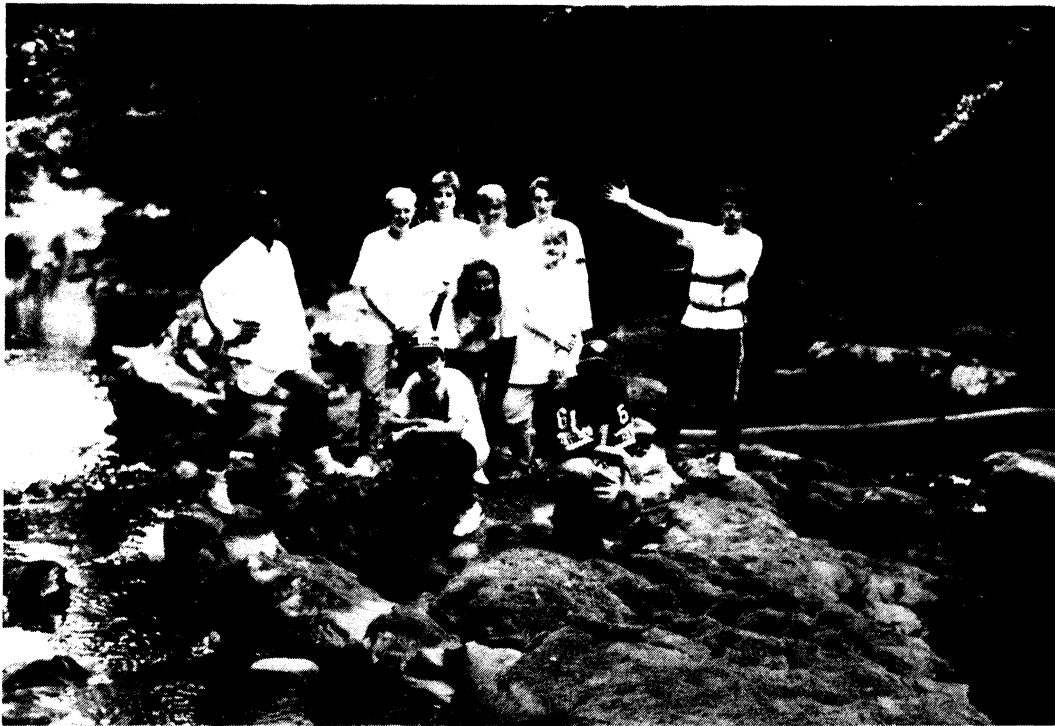
Люди часто живуть після смерті:
Вріже дуба, а ходить і їсть,
Перепродує мислі підтерті
У завулках тісних передмість.

Гилить зуби, дає поради,
Носить лантухи настанов,
Підмічає серйозні вади
У діяльності установ.

Не втомляється спати і жерти,
На милицях за часом біжить.
Йй-право, не страшно вмерти,
А страшно мертвому жити.

	LENNOX DEALER
SNIH	HEATING & COOLING LTD. LONDON, ONTARIO
WALTER SNIH President	Telephone (519) 649-4964

Учасники 25-го Табору Виховників Юного ОДУМ-у на прогулянці.
Перший ряд зліва: Петро Янжула, Орест Вовкодав. Другий ряд: Валя Яр, Хрися Косогор.
Третій ряд: Борис Дяконов, Галя Косогор, Леся Метулинська, Ганя Метулинська,
Тіна Грипа, Віктор Педенко (мол.).
Фото: Александер Непрель.

Борис ДЯКОНОВ

НА ТАБОРІ ВИХОВНИКІВ

Цього року я перший раз був на Одумівському Таборі Виховників. На мою думку цьогорічний 12-ий Табір Виховників на оселі "Київ" в Аккорд, Нью Йорк, був дуже цікавим. Він вимагав нашої фізичної і розумової витривалості. Всі таборовики вчилися як працювати з роями Юного ОДУМ-у, як бути виховниками і заступниками виховників. Це навчання є важливе для всіх українців. Ціль табору є тримати українців разом, не тільки в ОДУМ-і, але і в цілому світі. Випускники Табору Виховників стараються вчити дітей любові до української мови і народу, пошани до старших і батьків, історію, звичаї православної віри, ролю Церкви і так далі. Виховники на таборах особливо стараються тримати дисципліну і вчать дітей бути толерантними до інших.

Після Виховного табору я працював заступником виховника на 29-му Відпочинковому таборі на оселі "Україна" в Лондоні, Онтаріо. Під час двох тижнів я зрозумів, що теорію яку я вивчав на Виховному таборі не є легко перевести в практику.

Виховний табір також нас навчає як співпрацювати з іншими і завжди бути життєрадісними.

Мандрівки, теренознавство, перша допомога, прогулянки та інші активності розвивали наш розум, улегшували нашу науку і приготувляли до таборового життя.

Команда годинами навчала нас і на мою думку їхня праця була успішна. Господарі оселі які виконували різні

обов'язки теж допомагали нам. Я дякую команді: Андрію Шевченку, СВП -- комендант, Александру Непрелю, СВУ -- заступник коменданта, Лесі Метулинській, ВЮО -- старша бунчужна і писар, Віктору Педенку, мол., ВЮО -- старший бунчужний, Грицю Кревсуну, СВУ -- обозний. Всі вони давали нам гутірки та були в минулому організаторами літніх одумівських таборів. Вони також підготували і провели цей табір і дали мені можливість успішно скінчити мій перший Табір Виховників.

До наступного літа!

Пентіктон, Б.К., Канада

N. - J. SPIVAK LTD.

1158 Wonderland Road
LONDON, ONTARIO

N6L 1A6

(PRE-MIX CONCRETE)

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

Шановний друже Леонід Ліщина!

Хочу поділитися з Вами і читачами "Молодої України" про наше життя в Елкгарті, а зокрема про нашого Старшого Виховника ОДУМ-у Анатолія Луценка. Він цього року мав нагоду відвідати Україну, місця де родилися його діди і батьки. Тільки завдяки молодечій організації ОДУМ вони дістали освідомлення за Україну. Будучи малолітніми дітьми, вони її уявляли по різному, а тепер мають нагоду її бачити в реальності.

Як я пригадую, перед його від'їздом на Україну ми, вся родина, говорили що там біда на Україні, люди живуть в біді, то він усе відповідав -- "Я не розумію, що це є біда". Як повернувся з України, то в слюзах оповідав, що він бачив, в якій біді живуть його родичі і вся Україна.

Віддав усе, що міг, бо стільки було простягнутих рук до його, що тяжко було відмовити. І тепер тут, в Америці, займаючи державну урядову посаду, він інформує нашу місцеву пресу і телебачення, як свідок, що він чув і бачив на Україні.

Запевняю Вас, що як би ця молодь не належала до ОДУМ-у, то вони б були такими наївними, як ті його ровесники, що вирости поза українськими молодечими організаціями.

Знаю і вірю, що по великих містах Америки і Канади є більші дописи українців, але для нас тут в Елкгарті це має також велике значення, що одумівці подають свій голос за українську національну справу.

Маємо повний доказ, що праця провідників ОДУМ-у в цілому та в українських суботніх школах не пішла на марно.

Слава українській молоді -- Слава ОДУМ-у і тричі слава Україні!

*Олександр Багнівський
Елкгарт, Індіана, США*

В/Шановна Пані Зіна Корець!

Йду на зустріч заклику Редакції МУ, щоби вислати журнал на Україну нашим українським людям. Тож і висилаю чек вартістю в 40.00 долярів на дві передплати Молодої України. Прохаю Вас, будь ласка, зробіть заходи де слідує їх зробити, аби ці два примірники Молодої України висилалися людям, котрі живуть у місті Луганському.

Окрім того, що моє життя пов'язане з містом Луганським, вважаю я, що на східні простори української землі треба з особливою увагою прокладати зв'язки із тамішніми українськими людьми.

Ще одно моє прохання до Вас: мені, дуже буде кортіти знати про Ваші успішні заходи у наладнанні висилки журналу в м. Луганське.

В/Шановна Пані, здоровлю Вас бадьорою та щирою українкою.

На все добре!

*Д. Кірев, Гошен, Інд., США
4 жовтня 1991 року*

***

Вш. Пане Д. Кірев, згідно Вашого прохання, ми розпочали річну пересилку Молодої України на дві адреси в місто Луганське.

Щире Вам спасибі за передплату.

Адміністрація

Гуртки одумівців готуються йти до піднесення прапорів.
Оселя "Україна", липень 1991 р. Фото Василя Тимошенка.

**ЖЕРТВОДАВЦІ НА
ПРЕСОВИЙ ФОНД
ЖУРНАЛА
"МОЛОДА УКРАЇНА"**

С. РУДАНСЬКИЙ

МІСЯЦЬ

Оглядають, кінь, як сокіл,
І ганчі не має!
А сам циган кругом ходить
Та все примовляє:

"Що конина, то конина!
А щоб язик мала,
То вона б вам, добрі люди,
Всю правду сказала!"

Купив якийсь ту конину,
Дома оглядає...
Коли глянув, вона справді
Язика не має...

В. СИМОНЕНКО

Земле рідна! Мозок мій світліє,
І душа ніжнішою стає,
Як твої сподіванки і мрії
У життя вриваються моє.

Я живу тобою і для тебе,
Вийшов з тебе, в тебе перейду,
Під твоїм високочолім небом
Гартував я душу молоду.

Хто тебе любов'ю обікраде,
Хто твої турботи обмине,
Хай того земне тяжіння зрадить
І з прокляттям безвість проковтне!

Філія ОДУМ-у в Ошаві (коляда), передав Ігор Лисик	\$1000.00
З ювілейної гостини з нагоди 65-ліття подружжя Ольги і Андрія Співаків, Лондон, Онт.	100.00
Ігор Лисик, Ошава, Онт.	50.00
П. Володченко, Лондон, Онт.	40.00
А. Аксюк, Лонгвил, Кве.	30.00
Андрій і Віра Ліщина, Торонто, Онт.	25.00
Василь Косогор, Чікаго, США	20.00
Григорій Шевченко, Австралія	10.00
Юля Шелегон, Ошава, Онт.	10.00
М. Костюк, Торонто, Онт.	10.00
Уляна Антоненко, Філадельфія, США	5.00

Жертводавцям і прихильникам
"Молодої України" щиросердечна
подяка.

Редакція й адміністрація.

Нічка тиха, місяць світить,
А мороз крепить;
Циган сина до місяця
Лицем становить.

"Отак, сину мій, Романе!"
Отак, дурню, стій
Та з пазухи вийми руки,
До місяця грій!..."

Стоїть бідне циганятко,
Холод каменить,
А старий пішов до хати
Людей туманить.

Витуманив кусок сала,
Хліба бохунець,
Вийшов з хати та до сина --
Син, як камінець.

"Ой місяцю! -- циган каже, --
Жаль твої краси!
Тільки світиш, та не грієш, --
Дармо хліб їси".

ЦИГАН З КОНЕМ

Вивіз циган на ярмарок
Коня продавати...
Посходились ярмаркові,
Стали оглядати...

Хлоп'ячий гурток на ранній збірці.
Оселя "Україна", липень 1991 р. Фото Василя Тимошенка.

MOLODA UKRAINA

If not delivered please return to:
Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

Ціна 2.00 дол.
в США і Канаді

*Кредитова Спілка «Союз» вважає,
що наша майбутність — це наші діти!!!*

І саме тому ми збудували майданчик для розваги наших дітей на оселі «Київ» при центрі культури імені св. Володимира в Оаквілі. Але коли йдеться про ваш фінансовий стан — то Кредитова Спілка «Союз» не думає, що це теж є дитяча гра. Тепер Кредитова Спілка «Союз» має свій відділ також в Ошаві, і незабаром матиме в Міссісага, при Еглінтоні Авеню Вест.

Запрошуємо відвідати будь-який наш відділ і стати членом родини Кредитової Спілки «Союз»!!!

Члени Кредитової Спілки «Союз» вірять у велике майбутнє української громади!!!

Наші адреси:

2299 Bloor Street West, Toronto	763-5575
2267 Bloor Street West, Toronto	763-5575
406 Bathurst Street, Toronto	363-3994
31 Bloor Street East, Oshawa	432-2161
26 Eglinton Avenue West, Mississauga	568-9890

R. CHOLKAN & CO. Ltd.

5302 Dundas St. W.
Toronto, Ont.

INSURANCE FOR FIRE, AUTO, LIFE
УСЯКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ,
НА АВТА, ВІД КРАДІЖКИ, НА ХАТУ.

Телефонуйте до

ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ

Тел: 239-7733

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
WEST ARKA

BOOK & GIFT STORE

ОЛЬГА І АНДРІЙ ЧОРНІЇ
і син АНДРІЙ — власники

- Книжки, журнали, газети, пластинки машини до писання.
- Різьба, бандури, вишивки, полотна і нитки до вишивання.
- Обруси і полотна з українськими vzorami в гуртовій і подрібній продажі.
- Біжутерія, кераміка і кришталі.
- Висилка пачок до всіх країн.

«АРКА ЗАХІД»

2282 Bloor St. W. Toronto, Ontario M6S 1N9
Tel. (416) 762-8751

НОВЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

Ігоря Лисика

The Solid Oak Co.

Kitchen Cabinets — finished — unfinished
Oak furniture

848 Simcoe St. South. Unit 2 Oshawa, Ont. L1H 4K8
Tel: 416 — 434-7204 Res: 576-9779